

KOCHAMY DOBREGO BOGA

JESTEŚMY DZIEĆMI BOGA

Poradnik metodyczny
do religii dla klasy 0

Wydawnictwo WAM • Księża Jezuici
Kraków 2011

© Wydawnictwo WAM, 2011

Poradnik metodyczny do nauczania religii rzymskokatolickiej według podręcznika
nr AZ-03-01/10-KR-1/11 zgodnego z programem nauczania nr AZ-0-01/10

Recenzenci

dr Elżbieta Dziwosz, ks. prof. dr hab. Ryszard Czekalski

Redakcja

ks. Władysław Kubik SJ (kierownik zespołu),
Teresa Czarnecka, ks. Grzegorz Łuszczak SJ

Autorzy

Izabella Czarnecka, Teresa Czarnecka,
ks. Władysław Kubik SJ, ks. Grzegorz Łuszczak SJ

Współautorzy

s. Teresa Biłyk CSFF, Anna Duka, Barbara Surma

Projekt okładki, opracowanie graficzne, łamanie

Tomasz Mieloch

Płyta w formacie mp3

Do odtwarzania w komputerze lub dowolnym odtwarzaczu mp3.

W nagraniu piosenek udział wzięli uczniowie z Zespołu Szkół w Nowosielcach.

śpiewają: Kinga Biały, Aleksandra Harpula, Karolina Kruk, Urszula Sowa, Patrycja Biały,
Weronika Jakielaszek • **materiały muzyczne:** Mateusz Nikiel • **aranżacja:** Tadeusz Kałamarz

realizacja nagrania: Paweł Nawrocki, Grzegorz Rozwadowski

muzyka instrumentalna: Maksymilian Czarnecki

ilustracje: Izabella Czarnecka

NIHIL OBSTAT

Prowincja Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego,

ks. Wojciech Ziółek, prowincjał.

Kraków, 16 maja 2011 r., l.dz. 104/2011.

ISBN 978-83-7505-808-6

WYDAWNICTWO WAM

ul. Kopernika 26 • 31-501 Kraków

tel. 12 62 93 200 • faks 12 42 95 003

e-mail: wam@wydawnictwowam.pl

www.wydawnictwowam.pl

DZIAŁ HANDLOWY

tel. 12 62 93 254-255 • faks 12 43 03 210

e-mail: handel@wydawnictwowam.pl

KSIĘGARNIA INTERNETOWA

tel. 12 62 93 260, 12 62 93 446-447

faks 12 62 93 261

e.wydawnictwowam.pl

Drukarnia Wydawnictwa WAM

ul. Kopernika 26 • 31-501 Kraków

Ogólna
prezentacja podręcznika
„Jesteśmy dziećmi Boga”
Podręcznik i ćwiczenia
do religii dla klasy 0

Treści programu są zawarte w podręczniku ćwiczeń przeznaczonym dla dziecka oraz w *Poradniku metodycznym* dla katechety.

Do wymienionych materiałów jest dołączona płyta z nagraniami piosenek i opowiadań.

Podręcznik dziecka jest przygotowany w formie książeczki z ćwiczeniami uzupełniającymi i utrwalającymi treści oraz umiejętności zdobywane na katechezie zgodnie ze scenariuszami zajęć zawartymi w poradniku metodycznym.

Na pierwszej kartce podręcznika dla dziecka umieściliśmy „List do Rodziców”. Dziecko podpisuje ten list rysunkiem (lub imieniem, jeśli potrafi je napisać). Na drugiej stronie listu dziecko wykonuje rysunek dla rodziców. Kartkę z tym listem dziecko wycina i oddaje rodzicom.

Na następnej kartce umieściliśmy „List do Ciebie”, czyli list skierowany do ucznia. Tutaj rodzice lub katecheta wpisują imię i nazwisko dziecka.

Na końcu podręcznika są umieszczone „Modlitwy dziecka” z poszczególnych katechez zebrane razem – rodzice mogą wyciąć je z podręcznika dziecka i korzystać z nich w domu podczas modlitwy z dzieckiem. Na końcu podręcznika znajdują się też kartki z naklejkami oraz wycinanki, które dziecko wklei we wskazanym miejscu.

Oprócz zróżnicowanych dydaktycznie ćwiczeń podręcznik dziecka zawiera także teksty Pisma Świętego zredagowane odpowiednio do percepcji dzieci, tytuły poznanych na zajęciach piosenek religijnych z odpowiednim numerem piosenki oraz krótkie teksty podsumowujące ważne treści katechezy.

Poradnik metodyczny dla katechety składa się z VI rozdziałów.

Katecheta znajdzie tu *Program nauczania religii dzieci w wieku przedszkolnym; Grupa pięciolatek* – zatwierdzony przez Komisję Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski w 2010 r.

Poradnik zawiera także wprowadzenie do pracy z podręcznikiem dziecka oraz tabelkę z rozpisanymi m.in. celami katechetycznymi, zadaniami nauczyciela religii, treściami katechezy oraz wymaganiami szczegółowymi, a także odpowiednie treści *Podstawy programowej*. Tabelka taka jest pomocna do tworzenia indywidualnego planu pracy katechety.

Zasadniczą pomocą dla katechety są propozycje scenariuszy 54 katechez. Każdy scenariusz katechezy zawiera opisane cele katechetyczne, zadania nauczyciela religii oraz treści i wymagania szczegółowe, a także metody i środki dydaktyczne oraz scenariusz katechezy i propozycje współpracy z rodziną i parafią. Scenariusz składa się z czterech części: „Wprowadzenie do katechezy”, „Odkrywanie wezwania Bożego”, „Odpowiedź na wezwanie Boże” oraz „Utrwalenie”. Każda katecheza zawiera „Modlitwę dziecka”.

Katechezy mają na celu doprowadzenie do otwarcia się dziecka na głoszone orędzie zbawcze tak, aby mogło kształtować postawy życiowe oparte na wartościach chrześcijańskich. Celem katechez jest także kształtowanie dziecięcej modlitwy: zarówno tradycyjnej, jak i innych rodzajów modlitw, ujętych w formie parafraz psalmów, piosenek, pozdrowień.

Podczas proponowanych zajęć wskazujemy różne metody pracy z małym dzieckiem, zabawę, taniec, piosenkę, grę dydaktyczną, puzzle, inscenizacje, opowiadania, uzupełnianie ilustracji (rysunkami, naklejkami lub prostymi elementami do wycięcia), a także rysunek spontaniczny itp. Metody te służą otwieraniu wszystkich sfer osobowości dziecka na Boga i mają się przyczynić do kształtowania biblijnego obrazu Boga w życiu i postawie dziecka.

PŁYTA zawiera nagrania opowiadań, piosenek i muzyki do wykorzystania na zajęciach. Piosenki są nagrane w ten sposób, że katecheta może ich słuchać razem z dziećmi, a następnie śpiewać z grupą na tle podkładu muzycznego. Katecheta znajdzie także na płycie pomoce dydaktyczne na zajęcia, czyli materiały do wydruku.

Plan wynikowy

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z Programu nauczania religii	Treści z Podstawy programowej	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1. Wiedza – co uczeń wie? 2. Umiejętności – co uczeń potrafi? 3. Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
Rozdział I. Rodzina dzieci Bożych					
1. Bóg mnie bardzo kocha	<ul style="list-style-type: none"> – Przybliżanie prawdy, że jest Ktoś, Kto bardzo chce się z spotkać ludźmi – Pan Bóg. 	<ul style="list-style-type: none"> – Pan Bóg jest Kimś, kto czeka na człowieka z miłością. – Bóg mówi o swojej miłości: Iz 54, 10. – Pan Bóg zaprasza człowieka na spotkanie. – Świeca jako symbol obecności Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi. – Wszyscy ludzie są dziećmi Boga. – Każdy człowiek żyje razem z innymi ludźmi – dziećmi Boga. – Podstawowe znaki i symbole religijne. 	<ul style="list-style-type: none"> – Tworzenie klimatu Bożej obecności, poprzez budowanie atmosfery serdeczności i wzajemnego zaufania. – Zadbanie, aby każde dziecko znalazło swoje miejsce w grupie i czuło się dowartościowane. – Dawanie świadectwa wiary w obecność miłującego Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że w czasie katechezy będzie poznawało Boga; 2) potrafi znaleźć swoje miejsce w grupie przedszkolnej; 3) cieszy ze spotkania z katechetą i chce poznać Boga.
2. Chcę bardzo kochać Boga	<ul style="list-style-type: none"> – Kształtowanie postawy otwartości na rzeczywistość miłości Bożej. – Prowadzenie do kontaktu z Bogiem, jako odpowiedzi na Jego miłość. 	<ul style="list-style-type: none"> – Człowiek poszukuje Kogoś większego niż on sam. – Prawdziwą jedność serc między ludźmi tworzy sam Bóg. – Modlitwa jako nieustannie dostępne połączenie z Bogiem – Bóg zawsze na nas czeka, a to czekanie jest miłością. 	<ul style="list-style-type: none"> – Wszyscy ludzie są dziećmi Boga. – Podstawowe pojęcia religijne: modlitwa. – Modlitwa jako rozmowa z Bogiem, w czasie której można Bogu dziękować, chwalić Go, przepraszać Go i prosić. 	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazywanie dziecku rzeczywistości Boga, który czeka na nie z miłością; chcąc mu pomóc odnaleźć odpowiedź na pytanie, kim ono jest. – Wychowywanie do postawy zaufania wobec Boga i zaproszenia Go do swojego życia. – Dawanie świadectwa wiary i modlitwy 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że w czasie katechezy będzie się spotykać z Bogiem; 2) potrafi odróżnić postawę modlitwy od rozmowy z ludźmi; 3) chce ufać Bogu i zapraszać Go do swojego życia – modlić się.

3. Kto jest wielkim skarbem Pana Boga?	<ul style="list-style-type: none"> - Rozwijanie świadomości, że Bóg dąży do spotkania z każdym człowiekiem i nawiązania z Nim relacji w konkretnych sytuacjach życiowych. - Budzenie zaufania do Boga i poczucia własnej godności - Ukazanie prawdy, że każdy człowiek jest skarbem dla Boga i dla innych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wszystkich ludzi łączy wspólna godność bycia człowiekiem. - Człowiek jest z natury dobry, stworzony do przyjaźni z Bogiem, ze sobą samym i z całym stworzeniem. - Mężczyzna i kobieta są innym „ja” tego samego człowieczeństwa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi. -Bóg troszczy się o wszystkich ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dostrzeganie każdego dziecka indywidualnie i w zespole, aby miało poczucie bezpieczeństwa. - Stwarzanie dziecku możliwość wyrażania siebie poprzez relacje w grupie. - Ukazanie działania Boga w różnorodności, tworzącego harmonię życia w Nim, gdzie każdy ma swoje miejsce jedyne i niepowtarzalne. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że wszyscy ludzie mają wspólne imię: CZŁOWIEK; 2) śpiewa w grupie piosenkę <i>Ha, ha, ha, alleluja!</i>; 3) szanuje i ceni siebie i drugiego człowieka.
4. Każdy człowiek jest skarbem Pana Boga	<ul style="list-style-type: none"> - Nauka współpracy z innymi opartej na wzajemnym zaufaniu i odpowiedzialności za drugiego człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> - Człowiek jest największym skarbem Boga. To Bóg daje człowiekowi godność, nazywa go człowiekiem. - Człowiek jest przez Boga kochany i Bóg mu ufa. - Człowiek jest kochany dla siebie samego, jest podmiotem Bożej miłości. - Bóg pierwszy człowiekowi zaufa, dlatego człowiek może zaufać Bogu. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wszyscy ludzie są dziećmi Bożymi. - Wszyscy ludzie są przed Bogiem równi. - Każdy człowiek żyje razem z innymi ludźmi, którzy są dziećmi Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przybliżanie dziecku prawdy, że wszyscy ludzie mają wspólne imię: człowiek. - Uczenie budowania wzajemnych relacji opartych na szacunku, życzliwości i zainteresowania potrzebami innych 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że człowiek jest cenny dla Boga; 2) potrafi wymienić rasy (kolory skóry); 3) chce szanować drugiego człowieka bez względu na kolor skóry i pleć.

5. Pan Bóg daje człowiekowi życie	<ul style="list-style-type: none"> - Umożliwienie dziecku doświadczenia, że Bóg jest źródłem życia. - Prowadzenie dziecka do zadania sobie pytania: „Kto jest początkiem tej tajemniczej mocy, która pozwala mi działać, tworzyć i wzrastać?”. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg mówi nam o nas samych. - Bóg przelał w człowieka cząstkę samego siebie. Człowiek żyje nie jako „oddech samego Boga”, nosi w sobie Jego Technię. - Każdy człowiek jest wezwany do osobowej relacji z Bogiem. 	<ul style="list-style-type: none"> - Podstawowe pojęcia religijne: Bóg Ojciec. - Istnienie świata niematerialnego. - Zdrowie i życie jako dar Boga. - Modlitwa uwielbienia. 	<ul style="list-style-type: none"> - Odkrywanie z dzieckiem źródła jego życia. - Prowadzenie do radości i kształtowanie postawy wdzięczności wobec Boga, za tchnienia Jego życia. - Uczenie form przekazywania pozdrowienia Bogu. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg jest prawdziwym Dawcą życia; 2) potrafi skupić się i słuchać swojego oddechu; 3) pragnie pozdrawiać każdego ranka Boga.
6. Pan Bóg obdarza człowieka wolnością	<ul style="list-style-type: none"> - Prowadzenia dziecka do doświadczenia i smakowania daru wolności, aby otworzyło ono swoje serce na Tego, który jest jej źródłem. - Budzenie wdzięczności i radości za dar wolności. 	<ul style="list-style-type: none"> - Człowiek chce być wolny. - Wolność człowieka jest darem Boga. - Wolności przede wszystkim doświadcza się w codziennym życiu. Uzdalnia człowieka „do czegoś”, daje mu możliwość podejmowania takich czy innych inicjatyw. - Wolność Boża jest wyłącznie wolnością „do czegoś”. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dary, które ludzie otrzymują od Boga. - Bóg jako Dawca. - Bóg jako źródło wartości i norm. 	<ul style="list-style-type: none"> - Prowadzenie dziecka do poznania, że „w Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy” (Dz 17, 28). - Wychowywanie do świadomego przebywania z Bogiem od początku każdego dnia. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg obdarzył człowieka wolnością, jest Wybawicielem; 2) potrafi wyrazić Bogu swoją wdzięczność za dar wolności; 3) chce przebywać z Bogiem od początku dnia.

7. Jeśli chcesz, możesz być dobry	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie postawy „nasłuchiwania” Boga i kontrolowania swoich wyborów. - Ukazanie prawdy, że szczęście człowieka polega na tym, iż chce czynić to, co czynić powinien. 	<ul style="list-style-type: none"> - Prawdziwą wolnością jest tylko wolność w posłudze dobra i sprawiedliwości. - Wolność pozwala człowiekowi wzrastać; dla siebie, dla innych, dla Boga. - Im więcej człowiek czyni dobra, tym bardziej staje się wolnym i szczęśliwym. - Bóg w trosce o szczęście człowieka pokazuje mu drogę wyborów poprzez Słowa zawarte w Księdze Zycia. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg jako źródło wartości i norm. - Prawo Boże domaga się rozwijania miłości. - Każdy człowiek żyje razem z innymi ludźmi - dziećmi Boga. - Pismo Święte jako słowa Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uczenie świadomych wyborów, dokonywania konfrontacji swoich wyborów z tekstami Pisma Świętego. Nauka wybierania tego, co poleca Bóg. - Kształtowanie świadomości, że nie wszystko można w życiu zrozumieć (Bóg ma swoje tajemnice), lecz trzeba wybrać posłuszeństwo Bogu, bo On wie, dla czego coś należy uczynić. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że ma się nauczyć wybierać; 2) potrafi wybrać właściwą postawę opisaną w ćwiczeniu – zabawie; 3) chce wybierać zgodnie z wolą Boga, którą poznaje w Pismie Świętym.
8. Człowiek nazwał wszystko, co jest na świecie	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie postawy szacunku i troski wobec świata. - Ukazanie prawdy, że Bóg polecił człowiekowi nazwać to, co jest na świecie. - Uczenie dziecka, że może wszystko nazywać (także to, czego doświadcza) i że z rzeczy stworzonych może poznać Boga – początek i cel wszystkiego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Człowiek jest zarządcą Boga i czyni sobie ziemię podporządkowaną. - Człowiek może nazywać to, co przeżywa. - Człowiek ma pomagać stworzeniu. - Człowiek posiada możliwości samodzielnego poruszania się, twórczego kształtowania, rozwijania się i wzrostu w wolności. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przyroda jako dar Boga dla człowieka. - Modlitwa dziękczynienia i uwielbienia. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uczenie konkretnych form okazania troski wszystkim, co żyje na świecie, także sobie samemu. - Rozmawianie z dzieckiem, w jaki sposób ma wypełniać te zadania. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg polecił człowiekowi troskę o świat; 2) potrafi nazwać, co się z nim dzieje w konkretnych sytuacjach życiowych; 3) chce uczestniczyć w trosce Boga o świat.

9. Moje ciało jest darem Pana Boga	<ul style="list-style-type: none"> – Pomaganie dziecku w odkrywaniu cieleśności jako wartości, która jest wielkim darem Boga. – Ukazanie prawdy, że przez swoją cieleśność możemy odkrywać rzeczywistość Boga. – Budzenie wdzięczności wobec Boga za ciało. 	<ul style="list-style-type: none"> – Cały człowiek jest chciany przez Boga. Ciało i dusza stanowią dla człowieka jeden ogromny dar Bożej miłości. – Ciało jest „spojrzeniem” Boga. Tak patrząc na swoje ciało, poznajemy o sobie to, co pragnie przekazać nam Bóg. – Dusza i ciało współdziałają ze sobą i z Bogiem w miłości. – Bóg chce, aby człowiek cieszył się swoim ciałem. 	<ul style="list-style-type: none"> – Troska o życie i zdrowie jako o dar Boga. – Modlitwa gestem, zabawą, tańcem. – Postawa wdzięczności za dary Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – Kształtowanie postawy radości, płynącej z posiadania ciała. – Budzenie szacunku i troski wobec własnego ciała jako daru Boga. Nauka patrzenia na siebie tak, jak patrzy na ludzi Bóg. – Uczenie różnych gestów ciała, jakimi można porozumiewać się z Bogiem, wyrażać swoje uczucia wobec Niego. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że ciało jest darem Boga; 2) potrafi wymienić, co może robić dzięki ciału: słuchać, chodzić itd.; 3) chce szanować i dbać o ciało i dziękować za nie Bogu.
10. Ślady Boga i człowieka na ziemi	<ul style="list-style-type: none"> – Budzenie podziwu wobec Boga i tego, co On uczynił. – Kształtowanie postawy uwielbienia Boga za Jego wielkość i wspaniałość widoczną w akcie stworzenia i opiekowania się światem. 	<ul style="list-style-type: none"> – Świat jest mądrze urządzony i działa w nim sam Bóg. – Bóg działa dla człowieka, a człowiek działa z Nim, bo Bóg zaprasza go do współpracy. – Bóg i człowiek razem zostawiają w świecie swoje ślady. 	<ul style="list-style-type: none"> – Bóg jako Dawca. – Przyroda jako dar Boga. – Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia mu wymagania i zaprasza do współpracy. – Modlitwa poprzez pracę plastyczną. 	<ul style="list-style-type: none"> – Pomaganie dziecku w poznaniu różnic między tym, co uczynił Bóg, a tym, co uczynił człowiek. Ukazanie na czym polega chwala człowieka i chwala Boga. – Uświadamianie dziecku, że pozostawia w świecie swoje dobre ślady przez to, co czyni. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że świat jest dziełem Boga, który pomaga także człowiekowi tworzyć; 2) potrafi wymienić dzieła Boga i człowieka; 3) chce wychwalać Boga za Jego dzieła.

11. Pan Bóg daje świat człowiekowi	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazywanie dziecku, ile Bóg dla niego czyni przez różne dary, które daje mu na świecie. - Uczenie odpowiadania na zaproszenie Pana Boga do współpracy z Nim. 	<ul style="list-style-type: none"> - Jedynym powodem, dla którego Bóg stwarza, jest Jego miłość i dobroć. Chwałą Boga jest to, aby ta miłość i dobroć ukazywała się i udzielała. - Bóg czeka na osobistą twórczość człowieka. On daje człowiekowi moc i zdolność, aby tworzył świat. To On sprawia, że człowiek śpiewa, cieszy się, tańczy i odkrywa wielkie dzieła, które Bóg złożył w Jego ręce. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia mu wymagania i zaprasza do współpracy. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie różnicy między: przymusem, posłuszeństwem i współdziałaniem. - Kształtowanie poczucia odpowiedzialności i obowiązkowości. - Wychowywanie do, tworzenia z zapamiętaniem swoich myśli i uczuć w piosenkach, rysunku, geście, a także wybierania dobrych dzieł, które rozwijają życie na świecie i wielbią Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że człowiek wykonując różne prace, współpracuje z Bogiem; 2) potrafi wymienić prace różnych zawodów i prace, które wykonuje samodzielnie; 3) chce z zapałem wykonywać różne prace, aby współpracować z Bogiem.
12. Co mi się najbardziej na świecie podoba	<ul style="list-style-type: none"> - Pomaganie dziecku w odkrywaniu swoich upodobań. - Ukazywanie, że Bóg pierwszy upodobał sobie w nim i przyjmuje je takim, jakie jest. 	<ul style="list-style-type: none"> - Pragnienie Boga jest wpisane w serce człowieka. Bóg nie przestaje pociągać człowieka do siebie i tylko w Bogu człowiek znajduje prawdę i szczęście. - Punktem wyjścia dróg prowadzących do Boga jest stworzenie. - Pan Bóg ma upodobanie w człowieku i to On tak ukształtował serce człowieka, że człowiek może sobie coś upodobać. 	<ul style="list-style-type: none"> - Piękno przyrody i otaczającego świata. - Bóg jako Dawca tego piękna. - Modlitwa uwielbienia poprzez pracę plastyczną. 	<ul style="list-style-type: none"> - Liczenie się z tym, że dziecko ma swój gust, swoje upodobania. - Właściwe ukierunkowywanie pragnień dziecka. - Kształtowanie w dziecku postawy odwagi w wyrażaniu swoich upodobań wobec innych, aby czuło się sobą i w swojej inności czuło się kochane. - Wspomaganie dziecka w poszukiwaniu swojego miejsca w świecie. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że ma prawo mieć swoje upodobania; 2) potrafi wymienić lub opowiedzieć o tym, co najbardziej lubi; 3) akceptuje swoje upodobania i upodobania innych dzieci.

<p>13. Otrzymuję i umiem dawać</p>	<p>– Kształtowanie w dziecięku postawy wdzięczności za dary, jakie otrzymało i otrzymuje.</p>	<p>– Wszystko, co mamy, jest wielkim darem od Boga. Od Niego też pochodzi zdolność człowieka do dawania. – Dar Boży jest równocześnie zadaniem dla człowieka. – Bóg wyposażył nas w różne dary, które są dla nas, ale i dla innych. Można je dawać, zamieniać, dzielić się nimi. Wszystko, co mamy, może komuś służyć, podobnie jak nam służą dary Boga.</p>	<p>– Prawo Boże domaga się rozwijania miłości. – Każdy człowiek żyje razem z innymi ludźmi, którzy są dziećmi Boga. – Działanie na rzecz innych.</p>	<p>– Uczenie dziecka dostrzegania darów, które samo posiada oraz które mają inni. – Prowadzenie dziecka do doświadczenia, że jego dary są potrzebne innym, a ono potrzebuje darów od innych ludzi. – Nauka dzielenia się darami z innymi i z Bogiem.</p>	<p>1) wie, że wszystko, co potrafi zrobić samodzielnie, jest darem Bożym; 2) potrafi zaśpiewać w grupie piosenkę <i>Ty jesteś darem!</i> 3) pragnie dzielić się z innymi swoimi darami i okazywać Bogu wdzięczność za wszystkie Jego dary.</p>
<p>14. Jestem ukochanym dzieckiem Boga</p>	<p>– Wprowadzenie tajemnicę dziecięctwa Bożego otrzymanego na chrzcie świętym. – Budzenie świadomości wspólnoty dzieci Bożych (rodziny Bożej). – Kształtowanie postawy wdzięczności za dar dziecięctwa Bożego.</p>	<p>– Chrzest jest zanurzeniem w miłości Boga. – Bóg okazuje przez chrzest swoją szczególną miłość, przyjmując człowieka jako swoje dziecko. – Bóg obdarza człowieka błogosławieństwem także poprzez innych ludzi. – Każdy człowiek może przekazywać innym Bożą miłość.</p>	<p>– Związek z Bogiem zapoczątkowane w chrzcie świętym i wynikające z niego konsekwencje. – Wszyscy ochrzczeni jako rodzina dzieci Bożych.</p>	<p>– Ukazanie chrztu jako daru życia Bożego (dzieciectwa Bożego). – Uczenie dziecka błogosławienia Bogu i ludziom: rodzicom, rodzeństwu, kolegom i koleżankom. – Prowadzenie dziecka do doświadczenia radości i wdzięczności, gdy przyjmuje błogosławieństwo i gdy samo błogosławi innych ludzi.</p>	<p>1) wie, że przez chrzest święty stało się dzieckiem Boga; i należy do rodziny Bożej, 2) potrafi wykonać gest błogosławienia drugiego człowieka, przez znak krzyża na jego czołe; 3) chce dziękować (błogosławić) Bogu za Jego miłość i chrzest święty.</p>

<p>15. Pozdrawiam Pana Boga</p>	<p>– Kształtowanie postawy życzliwości i serdeczności wobec siebie i innych ludzi oraz wobec Pana Boga. – Budowanie poczucia wspólnoty – rodziny dzieci Bożych.</p>	<p>– Człowiek błogosławi Bogu i błogosławi innym oraz błogosławi całe stworzenie, prowadząc wszystko ku Bogu. – Bóg pierwszy błogosławił światu i człowiekowi, obdarzając go życiem. Teraz człowiek, poprzez swoje błogosławieństwo i pozdrowienia, uczestniczy w błogosławieństwie samego Stwórcy.</p>	<p>– Wszyscy ochrzczeni jako rodzina dzieci Bożych. – Każdy człowiek żyje razem z innymi ludźmi, którzy są dziećmi Boga. – Obowiązki wynikające z chrztu świętego.</p>	<p>– Uczenie dziecka, jak praktycznie może innym błogosławić. – Zapoznanie z pozdrowieniami chrześcijańskimi, które wyrażają nasz podziw i wdzięczność za ludzi – największy dar po Bogu (przez nich otrzymujemy Jego dary) .</p>	<p>1) wie, jak pozdrawiają się ludzie w rodzinie dzieci Bożych i jak pozdrawiają Boga; 2) potrafi wymienić kilka pozdrowień chrześcijańskich; 3) pragnie pozdrowieniami okazywać ludziom serdeczność i swoje przywiązanie do Boga.</p>
<p>Rozdział II. Rodzina dzieci Bożych spotyka się z Bogiem</p>					
<p>16. Poznaję Pana Boga przez Jezusa</p>	<p>– Budzenie wiary w Jezusa jako Boga. – Kształtowanie postawy zaufania do Jezusa i Jego nauki przekazywanej w Piśmie Świętym.</p>	<p>– Bóg pragnie udzielić swojego Boskiego życia ludziom, by w swoim jedynym Synu uczynić ich przybranymi synami. – Objawiając się, Bóg uzdalnia ludzi do dawania Mu odpowiedzi miłości. – Syn Boży, Bóg Wcielony, w pełni objawił miłość Boga.</p>	<p>– Podstawowe pojęcia religijne: Bóg Ojciec, Jezus Chrystus. – Pismo Święte jako słowa Boga.</p>	<p>– Zapoznanie dzieci z Jezusem – Bogiem i Nauczycielem, który ukazuje nam Boga Ojca. – Uczenie szacunku do Pisma Świętego.</p>	<p>1) wie, że Boga poznajemy przez Jezusa, którego nauka zawarta jest w Piśmie Świętym; 2) potrafi w grupie śpiewać piosenkę <i>Radością moją Jezus</i>; 3) pragnie poznać Boga i Jezusa Chrystusa.</p>

<p>17. Jestem wybrany przez Boga</p>	<p>– Rozwijanie w dziecku szacunku do siebie samego, jako osoby, która jest przez Pana Boga ukochana, jedyna i niepowtarzalna. – Kształtowanie świadomości wartości chrztu świętego. – Budowanie na relacji z Bogiem podstaw zdrowej miłości do samego siebie.</p>	<p>– Imię wyraża istotę, tożsamość osoby i sens jej życia. – Imię nadane w chrzcie świętym jest znakiem tożsamości dziecka Bożego. – Bóg zna człowieka po imieniu, przyjmuje go i szanuje jego imię.</p>	<p>– Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi. – Związek z Bogiem zapoczątkowany w chrzcie świętym. – Bóg troszczy się o wszystkich ludzi.</p>	<p>– Pomoc dziecku w docenieniu daru chrztu świętego. – Uczenie szacunku do swojego imienia i imienia drugiego człowieka.</p>	<p>1) wie, jakie są istotne obrzędy chrztu świętego (pokroplenie wodą i sakramentalne słowa); wie, że jego imię nadane na chrzcie świętym jest ważne dla Boga; 2) potrafi dziękować Bogu za chrzest i siebie (swoje imię); 3) szanuje swoje imię i imię drugiej osoby.</p>
<p>18. Bóg chce być z nami na ziemi i w niebie</p>	<p>– Budzenie świadomości i wiary, że jesteśmy mieszkańcami nie tylko ziemi, ale i nieba.</p>	<p>– Wyrażenie «niebo i ziemia» w Piśmie Świętym oznacza to wszystko, co istnieje – całe stworzenie. – «Ziemia» jest światem ludzi, «niebo» lub «niebios» mogą oznaczać firmament, ale także własne «miejsce» Boga.</p>	<p>– Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem. – Bóg troszczy się o wszystkich ludzi.</p>	<p>– Prowadzenie dziecka do doświadczenia wielkiej radości i zachwytu wobec rzeczywistości nieba. – Zapoznanie z prawdą, że każdy z nas ma swoje miejsce przy Bogu.</p>	<p>1) wie, że dom Boży przypomina nam o niebie, które Bóg przygotował dla ludzi; 2) potrafi w grupie śpiewać <i>Niebo jest w sercu moim</i>; 3) kojarzy niebo z pozytywnymi przeżyciami.</p>
<p>19. Każdy człowiek ma swoje miejsce w niebie</p>	<p>– Budzenie tęsknoty za niebem i Bogiem.</p>	<p>– Bóg zaprasza ludzi do siebie, aby im podarować wszystko, co posiada. – Niebo jest wspólnotą szczęścia w Bogu. – Msza Święta jest za-prośzeniem ludzi przez Boga.</p>	<p>– Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi. – W wspólnotę dzieci Bożych spotyka się w kościele.</p>	<p>– Kształtowanie w dziecku przekonania, że jest z miłością oczekiwane w niebie, – Budzenie w dziecku pragnienia, aby chciało być z Bogiem już tutaj na ziemi.</p>	<p>1) wie, że Bóg przywołuje do siebie każde dziecko; 2) kojarzy Mszę Świętą z wezwaniem człowieka przez Boga i z niebem; 3) pragnie odpowiedzieć na wezwanie Boga, by być blisko Niego.</p>

<p>20. Pan Bóg podarował mi życie przez rodziców</p>	<p>– Wspomaganie dziecka w odczuwaniu i okazywaniu wdzięczności Bogu i rodzicom za dar swojego życia.</p>	<p>– Życie ludzkie jest święte, ponieważ pochodzi do Boga. Sam Bóg jest Panem życia, od jego początku aż do końca. – Bóg jest Dawcą wszelkiego życia. Bóg jest życiem. On daje życie i uzdala człowieka do przekazywania życia. – Dziecko słucha bicia swojego serca. W domu słucha bicia serca swoich rodziców.</p>	<p>– Bóg dawca życia. – Bóg troszczy się o wszystkich ludzi. – Bóg oczekuje, aby ludzie się wzajemnie wspierali. – kontakty z najbliższymi, dorośliymi. – Wszyscy są przed Bogiem równi. – Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi. – Prawo Boże domaga się rozwijania miłości, działania na rzecz wspólnoty.</p>	<p>– Budzenie w dziecku radości, płynącej z daru życia, oraz wdzięczności względem rodziców i względem Pana Boga za ten dar. – Kształtowanie postawy zawierzenia Bogu. – Kształtowanie przekonania, że Bóg ochrania to, co jest małe i słabe.</p>	<p>1) wie, że życie jest darem miłującego Boga. Bóg obdarzył rodziców miłością, którą oni przekazali dziecku; 2) potrafi dziękować rodzicom i Bogu piosenką <i>Ja jestem</i>; 3) ceni dar życia.</p>
<p>21. Kocham moich najbliższych</p>	<p>– Kształtowanie w dziecku postawy szacunku i miłości wobec siebie, wobec swoich najbliższych (najbliższej rodziny) i wobec Boga.</p>	<p>– Bóg jest dla człowieka i ojcem, i matką. On nigdy nie opuści człowieka. – Bóg prowadzi człowieka przez wielu ludzi, których stawia na drodze jego życia. – Człowiek powinien dostrzegać ten wielki dar obecności drugiego człowieka – zwłaszcza rodziców.</p>	<p>– Wszyscy są przed Bogiem równi. – Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi. – Prawo Boże domaga się rozwijania miłości, działania na rzecz wspólnoty.</p>	<p>– Prowadzenie dziecka do przyjęcia z wiarą prawdy, że Bóg jest Dawcą wszelkiego życia. – Uczenie, jak dziecko ma wyrażać swoją miłość najbliższym w konkretnych sytuacjach.</p>	<p>1) wie, że miłość jest darem Boga; 2) potrafi narysować „rodzinne drzewo”; 3) chce szanować i kochać siebie, swoich rodziców i Boga.</p>

22. Pan Bóg dał mi Anioła Stróża	<ul style="list-style-type: none"> - Budzenie wiary we wszechobecnosc Boga, w Jego milosc i troske. - Budzenie przekonania o tym, ze Bóg udziela się na różne sposoby człowiekowi, także przez swoich wysłanników, aniołów. 	<ul style="list-style-type: none"> - Aniołowie są wysłannikami Bożymi, którzy zwiastują i opiekują obecność Boga - Gdziekolwiek spotykamy się z dobrocią, jednością, harmonią, tam jest anioł Boga. - Obok aniołów obecności Boga, są aniołowie Opatrności Boga, to znaczy aniołowie opiekunowie, którzy nas ochraniają. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi. - Podstawowe pojęcia religijne: aniołowie. - Modlitwa: Aniele Boży. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przedstawienie aniołów jako opiekunów (Anioł Stróż) i posłańców Boga, czyli wysłanników Opatrności Bożej i zwiastunów Jego zamierzeń. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg opiekuje się ludźmi także przez aniołów; 2) potrafi powiedzieć, jak Anioł Stróż chroni przed niebezpieczeństwami; 3) dziękuje Bogu za Jego opiekuńczą obecność.
23. Całym sercem chwalebę Pana Boga	<ul style="list-style-type: none"> - Wprowadzanie w tajemnicę Eucharystii jako czasu i miejsca spotkania z kochającym Bogiem przez Jezusa Chrystusa. - Pomaganie dziecku w okazywaniu Bogu miłości poprzez uczestnictwo w Eucharystii. 	<ul style="list-style-type: none"> - Msza Święta jest misterium tajemnicy zbawienia, spotkaniem z kochającym Bogiem, którego ukazuje nam Jezus Chrystus. - To spotkanie z miłością Boga jest uporządkowane, ma swoje określone postawy, gesty i zachowania, których uczą się wszyscy jego uczestnicy. 	<ul style="list-style-type: none"> - Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem. - Podstawowe znaki Świętej. - Uważne uczestnictwo we Mszy Świętej, godne zachowanie w kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uczenie postaw i gestów liturgicznej modlitwy oraz odpowiedniego zachowania w kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że z Bogiem ludzie spotykają się w kościele na Mszy Świętej; 2) potrafi zademonstrować postawy i gesty modlitwne; 3) chce godnie i z szacunkiem zachowywać się w kościele ze względu na miłość Bożą.

Rozdział III. Bóg dał nam Jezusa				
24. Oczekujemy na Świątłość od Boga	<p>– Wprowadzenie w okres Adwentu.</p> <p>– Przygotowanie dziecka do celebracji narodzin Jezusa oraz wzbudzenie w nim pragnienia i nadziei na spotkanie z nim i osobiste spotkanie z Wybawicielem.</p>	<p>– Bóg jest światłością i tę światłość chce dać tym, którzy chodzą w ciemności.</p> <p>– Zbawiciel przynosi ludziom nowe poznanie Boga, dlatego nazwany jest prawdziwą Świątością narodów. Dzięki Niemu nasze serce i umysł w pełni włączają się w akt woli zawierzenia Bogu.</p>	<p>– Podstawowe zwyczaje związane z obchodami roku liturgicznego.</p> <p>– Znaczenie symbolu światła.</p>	<p>1) wie, że w Adwencie przygotowujemy się na przyjście Wybawiciela – Świątłości narodów – Jezusa Chrystusa;</p> <p>2) potrafi z innymi zaśpiewać <i>Oto Pan Bóg przyszedł</i>;</p> <p>3) cieszy się z przygotowań do Bożego Narodzenia.</p>
25. Z Maryją oczekujemy narodzin Jezusa Adwent	<p>– Przybliżanie dziecku Tajemnicy Wcielenia. Bóg, dając do pełnego zjednoczenia się z człowiekiem, realizuje swój plan, wybierając osobę Maryi Panny.</p>	<p>– Tak jak każdy człowiek, również Jezus potrzebuje matki, aby się narodzić. W jego narodzeniu jest jednak wyjątkowość: prorok Izajasz nazywa Go imieniem „Emmanuel” – „Bóg z nami”, to tajemnica ciągłej obecności Boga wśród nas.</p> <p>– W Chrystusie Boża Obecność ukazuje się nam w sposób szczególny.</p>	<p>– Przygotowanie dziecka do przyjęcia z wiarą Tajemnicy Wcielenia na wzór Maryi.</p> <p>– Uświadomienie dziecku, że w Jezusie spotykamy się z prawdziwym Bogiem i z prawdziwym człowiekiem</p>	<p>1) wie, że Emmanuel to imię Wybawiciela i znaczy „Bóg z nami”;</p> <p>2) potrafi z innymi śpiewać <i>Mów: amen, jak Maryja</i>;</p> <p>3) chce przygotować się przez dobre uczynki na przyjście Jezusa.</p>

<p>26. Posłaniec zapowiada Maryi wielką radość Adwent</p>	<p>– Wprowadzanie w tajemnicę Wcielenia przez zapoznanie z biblijnym opisem Zwiastowania. – Uczenie dziecka otwierania serca na głos Boga, który przemawia do ludzi.</p>	<p>– Bóg kontynuuje realizację swego zbawczego planu – Anioł zwiastuje Maryi wielką radość: zostanie Matką Syna Bożego. – Maryja odpowiada z wiarą Bogu i za sprawą Ducha Świętego staje się Matką. – Wypełniła się Obietnica dana Narodowi Wybranemu. Nadchodzi Zbawiciel, czas wielkiej radości.</p>	<p>Podstawowe pojęcia religijne: Anioł, Maryja, Jezus Chrystus. – Modlitwa: „Zdrowaś Maryjo.” – Pismo Święte jako słowa Boga.</p>	<p>– Ukazanie Maryi jako wzoru: Bóg wybiera i wzywa, a Maryja odpowiada Bogu z wiarą – akceptuje i realizuje zbawczy plan. – Uczenie modlitwy „Zdrowaś Maryjo” z wykorzystaniem słów piosenki.</p>	<p>1) wie, że do Maryi przyszedł anioł i zwiastował Jej, że będzie Mamą Pana Jezusa; 2) potrafi modlić się z innymi modlitwą <i>Zdrowaś Maryjo</i>; 3) pragnie jak Maryja otwierać się na słowa Boga.</p>
<p>27. Narodzenie Jezusa i pokłon pasterzy Boże Narodzenie</p>	<p>– Wprowadzenie dziecka w tajemnicę celebracji Bożego Narodzenia: oto dziś rodzi się dla nas Chrystus, zstępuje Światłość, nadchodzi czas radości, wypełnia się Obietnica dana nam przez Boga.</p>	<p>– Narodzenie Jezusa to wypełnienie się zamysłu zjednoczenia się Boga z człowiekiem. – Maryja jako ta, „która wszystko zachowywała w sercu” i ukazała postawę adoracji Tajemnic Bożych. – Pasterze jako wzór postawy radości, uwielbienia i dziękczynienia za Boże Narodzenie.</p>	<p>– Podstawowe zwyczaję związane z Bożym Narodzeniem. – Pismo Święte jako słowa Boga. – Bóg troszczy się o wszystkich ludzi – Narodzenie Jezusa. – Modlitwa uwielbienia i dziękczynienia. – Proste pieśni liturgiczne, koledy.</p>	<p>– Zaznajomienie dziecka z tekstem Pisma Świętego o Bożym Narodzeniu. – Uczenie modlitwy i oddawania czci Bogu na wzór Maryi i pasterzy. – Wychowywanie do przyjęcia i zrozumienia misji pasterskiej.</p>	<p>1) wie, że Maryja urodziła Jezusa oraz zna wydarzenie pokłonu pasterzy; 2) potrafi śpiewać wspólnie ulubione koledy; 3) chce dziękować Bogu za Boże Narodzenie i wielbić Nowonarodzonego Jezusa.</p>

<p>28. Wigilijne świętowanie Boże Narodzenie</p>	<p>– Kształtowanie postawy dzielenia się miłością podczas posiłku. – Ukazanie, że podczas posiłku wigilijnego Bóg jest wśród nas i dzieli naszą radość i całe nasze życie.</p>	<p>– Bóg przychodzi jako pojednanie, miłość, pokój, przebaczenie. – Jego dom jest wśród nas, a nasze domy stają się Jego domem przez miłość i pojednanie – Wielkim pragnieniem Boga jest przebywanie wśród nas i dzielenie naszego życia w Jego miłości (to wyraża wigilijny opłatek i prezenty).</p>	<p>– Podstawowe zwyczaje związane z obchodami roku liturgicznego Boże Narodzenie. – proste pieśni liturgiczne, koledy. – Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi i troszczy się o nich. – Przykazanie miłości Boga i bliźniego.</p>	<p>– Kształtowanie w dziecku umiejętności dzielenia się radością we wspólnocie rodzinnej. – Uczenie rodzinnych tradycji świętowania Bożego Narodzenia (święteczne zwyczaje Wigilii Bożego Narodzenia, rytuał rodzinny).</p>	<p>1) wie, jak przygotować stróż wigilijny, aby podzielić się przy nim opłatkiem (opłatek, święca, Pismo Święte); 2) potrafi dzielić się opłatkiem; 3) chce przeżywać Wigilię jako radosne święto religijne.</p>
<p>29. Pokłon Trzech Króli Boże Narodzenie</p>	<p>– Budowanie w dalszym ciągu w dziecku wiary w Jezusa, który jest Bogiem. – Budzenie w dziecku potrzeby wielbienia Nowonarodzonego i oddawania Mu pokłonu.</p>	<p>– Jezus jest światłem dla wszystkich narodów. – Mędrcy ze Wschodu – przedstawiciele narodów pogańskich jako pierwsi oddają hołd Jezusowi: Bogu, Królowi i człowiekowi. – Symboliczne znaczenie darów – znak uznania Jezusa jako Mesjasza.</p>	<p>– Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus. – Modlitwa uwielbienia. – zachowania godne uczniów Jezusa.</p>	<p>– Przybliżenie tajemnicy święta Objawienia Bożego poprzez proklamację tekstu Ewangelii: Mt 2, 1-12. – Pomoc dziecku w odpowiedzi na pytanie: „Kim jest Jezus dzisiaj dla mnie?”.</p>	<p>1) wie, że Jezusa jako Króla szukali Mędrcy, aby złożyć Mu hołd (pokłon); 2) potrafi powiedzieć, jakie dary on może złożyć Panu Jezusowi; 3) pragnie modlić się i dobrze czynić, aby ucieszyć Dzieciątko Jezus.</p>
<p>30. Gdzie znaleździemy Jezusa?</p>	<p>– Odkrywanie z dzieckiem wielkiego zadania człowieka, jakim jest poszukiwanie Boga. – Pomaganie dziecku w nawiązywaniu kontaktu z Bogiem poprzez uczestnictwo w modlitwie wspólnoty w Kościele.</p>	<p>– Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus. – Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem. – Modlitwa wspólnotowa.</p>	<p>– Zachęcanie dziecka, aby przebywało z Jezusem w kościele – w domu Ojca. – Kształtowanie postawy modlitwy we wspólnocie Kościoła.</p>	<p>1) wie, że Jezus pragnie być w domu swojego Ojca; 2) potrafi „rozmawiać” ze świętymi poznanyymi z kart Biblii. 3) ceni dar, jakim jest obecność Jezusa w kościele.</p>	

31. Kogo zobaczył niewidomy	<ul style="list-style-type: none"> - Kształcenie umiejętności przyglądania się (kontemplowania) świata, który stworzył Bóg. - Ukazanie dobroci Jezusa i mocy wiary w Niego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Perykopa o uzdrowieniu Bartymeusza (Mk 10, 46-52) - Co możemy dostrzec oczami. - Uczymy się patrzeć na świat i ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dary, które ludzie otrzymują od Boga: życie, zdrowie, przyroda. - Dary Boże jako motyw modlitwy uwielbienia i dziękczynienia. - Uwielbienie Boga i dziękczynienie za Jego dary. 	<ul style="list-style-type: none"> - Pogłębianie wdzięczności za dar wzroku i obserwacji – w kontekście cudu Jezusa. - Zwroć uwagę na szczegóły otoczenia oraz na innych ludzi – jako na dary, które dostrzegamy dzięki oczom. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Jezus pragnie, byśmy dostrzegli i podziwiali świat stworzony przez Boga; 2) potrafi świadomie zwrócić uwagę na szczegóły swojego otoczenia i dziękować za nie Bogu; 3) przestrzega wzrok jako dar dany przez Boga i świat – jako wartość, dar Boga.
32. Z Jezusem pomagamy chorym	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie Pana Jezusa, który troszczy się o chorych i słabych, okazując im miłość jak uzdrowieniu paralitykowi. - Wychowanie do modlitwy za chorych i cierpiących. 	<ul style="list-style-type: none"> - Perykopa o uzdrowieniu paralityka (Mk 2, 1-12) - Modlitwa wstawienia jako „przyniesienie” kogoś potrzebującego pomocy do Jezusa. - Przejdźcie od uczynków miłości do modlitwy za innych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi: życie Jezusa i Jego troska o każdego człowieka - Szacunek do starszych, biednych, chorych, ponieważ ukochał ich Jezus - Modlitwa prosby 	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie prawdy, że tak jak krewni paralityka przynieśli go do Jezusa, tak my możemy „przynosić” naszych bliskich chorych do Boga poprzez modlitwę. - Uczenie modlitwy za chorych i cierpiących. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg zależy na chorych i słabych; 2) potrafi modlić się za chorych i cierpiących; 3) ceni Boży dar zdrowia.
33. Jezus karmi głodnych	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie Bożej troski o ludzi, których Bóg karmi, daje im chleb. - Kształtowanie postawy wdzięczności wobec Boga i ludzi, przez których Bóg działa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Opis rozmnożenia chleba (J 6, 1-14) jako spotkanie z Bogiem za troskaniem o to, abyśmy nie byli głodni. - Potrzeba wdzięczności za pokarm i szacunku dla niego (upominek dla przedszkolnych kucharek). 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi: życie Jezusa i Jego troska o każdego człowieka. - Dary Boże jako motyw modlitwy dziękczynnej. - Uwielbienie Boga i dziękczynienie za Jego dary. 	<ul style="list-style-type: none"> - Budzenie wdzięczności za chleb i inne pokarmy. Kształtowanie szacunku wobec tych Bożych darów. - Uczenie okazywania wdzięczności osobom, które troszczą się o to, byśmy mieli co jeść (rodzicom, paniom kucharkom w przedszkolu). 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że chleb jest Bożym darem; 2) potrafi okazać wdzięczność Bogu i ludziom za pożywienie; 3) szanuje chleb i inne pokarmy.

<p>34. Jezus ratuje uczniów podczas burzy</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie postawy zaufania dobremu Bogu. - Prowadzenie dzieci do tego, aby przylgnęły do troskliwego Boga i powierzały się Mu. 	<ul style="list-style-type: none"> - Perykopa o ucieszeniu burzy na jeziorze (Łk 8, 22-25). - Przeżycie perykopy – inscenizacja. - Odniesienie do naszego życia: gdy się boimy, czujemy się samotni, Bóg jest przy nas i ofiaruje swoją pomoc. 	<ul style="list-style-type: none"> - Piśmo Święte jako słowa Boga. - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi. - Bóg przejawia swą miłość do człowieka w codziennym życiu – znaki miłości Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> - W oparciu o perykopę o ucieszeniu burzy na jeziorze ukazanie prawdy, że Bóg nigdy nas nie opuszcza. Jest z nami także wtedy, gdy czujemy się samotni, boimy się lub nie potrafimy sobie z czymś poradzić. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg jest z nami w trudnych sytuacjach, wtedy gdy się boimy i czujemy się samotni; 2) potrafi zwrócić się do Boga, gdy się czegoś boi i czuje się samotnie; 3) pragnie oddać się Bogu w opiekę.
<p>Rozdział IV. Jesteśmy uczniami Pana Jezusa</p>					
<p>35. Jezus przyjmuje dzieci</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Przybliżanie dziecku obrazu Boga, który pragnie, aby dziecko stawalo się samodzielne. - Odkrywanie z dzieckiem czułej miłości Jezusa do dzieci. - Budzenie w dziecku zaufania do kochającego Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> - Jezus mówi: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie” (Mk 10, 14b). - Bóg przygarnia swoje dzieci jak orzeł swoje pisklęta, aby mogły być bezpieczne, ale pragnie również, by stawały się samodzielne i pokonywały różne trudności. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wszyscy ludzie są kochani przez Boga. - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi. - Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia mu wymagania. - Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wspomaganie dziecka w doświadczaniu opieki Bożej miłości. - Kształtowanie postawy zaufania do Jezusa, który przyjmuje dziecko takie, jakie ono jest. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg pragnie jego rozwoju; 2) potrafi opowiedzieć na podstawie ilustracji w podręczniku o Panu Jezusie i dzieciach; 3) ufa, że Bóg otacza je swoją opieką, czuje się przy Nim bezpiecznie.
<p>36. Jezus napełnia puste sieci rybaków</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie świadomości powołania Bożego, które idzie w parze z obdarowywaniem przez Boga. - Kontynuacja wychowania dzieci do wdzięczności za Boże dary i postawy dzielenia się nimi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Cud połowu to dar Jezusa, który idzie w parze z powołaniem. - Bóg obdarowuje, a człowiek odpowiada wdzięcznością i podjęciem powołania. - Uczniowie Jezusa potrafia dzielić się z innymi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia mu wymagania i zaprasza do współpracy. - Zachowania w codziennym życiu godne ucznia Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie Jezusa, który obdarowuje nas tak, jak rybaków, wzywa, tak jak rybaków, byśmy byli Jego uczniami. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Jezus uczynił cud wielkiego połowu ryb i niektórzy rybacy zostali Jego uczniami; 2) potrafi wymienić dary, jakie Bóg daje mu przez innych; 3) chce zostać uczniem Jezusa i dzielić się z innymi otrzymanymi darami.

37. Bogacz w szkole Pana Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> - Motywowanie dziecka do przyjmowania postawy ucznia Jezusa. - Kształtowanie w naszym ciągu nastawienia otwartości na potrzeby innych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przypowieść o bogaczu i Łazarzu. - Każdy ma bogactwa, którymi może obdarowywać innych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Zachowania w codziennym życiu godne ucznia Jezusa. - Prawo Boże domaga się rozwijania miłości. - Bóg oczekuje, aby ludzie wspierali się i pomagali sobie wzajemnie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uwrażliwianie dziecka na potrzeby innych ludzi. - Uczenie ofiarności i bezinteresowności w obdarowywaniu. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że zawsze może komuś coś podarować; 2) potrafi zauważyć potrzebujących wokół siebie; 3) jako uczeń Jezusa cieszy się, gdy kogoś obdarowuje.
38. Słowo Boże posiane w naszych sercach	<ul style="list-style-type: none"> - Budzenie w dziecku pragnienia, by miało dobre serce ucznia Pana Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przypowieść o siewcy. - Słowo Boże chce zamieszkać w naszym sercu. 	<ul style="list-style-type: none"> - Pismo Święte jako słowa Boga. - zasady obowiązujące dziecko Boże i ucznia Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Pomoc dziecku w zrozumieniu wypowiedzi o siewcy i odniesieniu jej do rzeczywistości, w której dziecko żyje. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że w jego sercu jest dobro, które może czynić; 2) potrafi powiedzieć, jakie cechy ma uczeń Jezusa: dobre serce i gotowość do dobrych uczynków; 3) pragnie, by w jego sercu mieszkało słowo Boże, i chce czynić dobro.
39. Jezus przychodzi do małych i dużych	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie ogromu i powszechności Bożej miłości, ogarniającej również tych, którzy popełniają zło. - Prowadzenie do przeczyta prawdy, że Jezus „zatrzymuje się przy każdym”, dając mu swoją miłość. 	<ul style="list-style-type: none"> - Spotkanie Jezusa z Zachusem (Łk 19, 1-9). - Jezus sam zauważa Zachusea, zatrzymuje się, rozpoczyna rozmowę, obdarza miłością. Miłość Jezusa zmienia Zachusea – on także pragnie dzielić się miłością z innymi. - Przykład Zachusea ma zachęcić dziecko do czynienia drobnych uczynków miłości. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi. - Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia wymagania. - Przykazanie miłości Boga i bliźniego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wskazanie dziecku drobnych uczynków miłości, przez które możemy odwdziżyć się Jezusowi za Jego miłość i okazać pragnienie bycia Jego uczniami. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg je kocha i pragnie się z nim spotykać; 2) potrafi wskazać proste sposoby okazania miłości innym; 3) pragnie być blisko kochającego Boga i zostać uczniem Pana Jezusa.

<p>40. Kochaj bliźniego jak siebie samego</p>	<p>– Kształtowanie obrazu Boga, któremu szczególnie zależy na słabych i skrzywdzonych. – Wskazanie na Jezusowe wezwanie skierowane do uczniów, aby pomagać wszystkim potrzebującym pomocy (kontynuacja).</p>	<p>– Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (Łk 10, 30-37). – Bogu zależy szczególnie na skrzywdzonych, słabych i cierpiących. – Bóg chce działać przez nas.</p>	<p>– Przykazanie miłości Boga i bliźniego. – konkretne działania na rzecz wspólnoty.</p>	<p>– Ukazanie prawdy, że kochający Bóg chce działać przez nas, że słowa Jezusa uczą nas, jak mamy pomagać cierpiącym, chorym i skrzywdzonym. – W dalszym ciągu kształtowanie postawy otwartości na potrzeby innych.</p>	<p>1) wie, że dobry Bóg troszczy się o słabych i skrzywdzonych; 2) potrafi wskazać kilka sposobów, jak może pomóc innym; 3) pragnie współpracować z Jezusem, pomagając słabszym.</p>
---	--	---	--	---	--

Rozdział V. Z Panem Jezusem uwielbiamy Boga

<p>41. Śpiewamy Panu: Hosanna! Niedziela Palmowa</p>	<p>– Wprowadzenie dziecka w obchody Niedzieli Palmowej: oddawanie Panu Jezusowi chwały.</p>	<p>– Perykopa o uroczystym wjeździe do Jerozolimy (Łk 19, 29b-36; J 12, 12-13). – Jezus szedł do Jerozolimy, by oddać swoje życie dla nas na krzyżu, zmartwychwstać i otworzyć nam niebo.</p>	<p>– Zwyczajne chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego – Niedziela Palmowa – Modlitwa Uwielbienia</p>	<p>– Zapoznanie dziecka z wydarzeniami związanymi z uroczystym wjazdem Jezusa do Jerozolimy – Wprowadzenie w atmosferę uwielbienia Jezusa Chrystusa w procesji z palmami.</p>	<p>1) wie o uroczystym wjeździe Jezusa do Jerozolimy; 2) potrafi śpiewać z innymi <i>Hosanna memu Bogu!</i>; 3) chce wziąć udział w procesji z palmami wielkanocnymi.</p>
<p>42. Nowe przykazanie miłości Wielki Czwartek</p>	<p>– Budowanie z dzieckiem hierarchii wartości, wśród których najważniejsza jest miłość bliźniego. – Wprowadzenie w znaczenie Ostatniej Wieczerzy.</p>	<p>– Ostatnia Wieczerza: umycie nóg Apostołom przez Jezusa. – Nowe przykazanie miłości. – Przemienienie chleba i wina w Ciało i Krew Jezusa.</p>	<p>– Zwyczajne chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego – Triduum Paschalne (Wielki Czwartek). – Przykazanie miłości bliźniego. – Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem (Msza Święta).</p>	<p>– Prowadzenie dziecka do doświadczenia, czym jest nowe przykazanie miłości jako podstawowe prawo w królestwie Bożym. – Wprowadzenie w tajemnice Triduum Paschalnego: Wielki Czwartek.</p>	<p>1) wie, że Jezus przemienił wino i chleb w swoje Ciało i Krew; 2) potrafi razem z katechetą powtórzyć nowe przykazanie miłości; 3) pragnie wypełniać przykazanie miłości przez służenie innym.</p>

43. Chcemy czuć z Jezusem Wielki Piątek	<ul style="list-style-type: none"> - Wprowadzenie dziecka w tajemnicę zbawczej męki Jezusa: modlitwa w Ogrodzie Oliwnym, droga krzyżowa i śmierć na krzyżu. - Uświadomienie dziecku wartości czuwania. 	<ul style="list-style-type: none"> - Sens czuwania. - Modlitwa Jezusa w Ogrodzie Oliwnym: pełnienie woli Boga Ojca. - Wczwanie do czuwania i modlitwy. - Krzyż jako znak miłości Jezusa do ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Zwyczące chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego – Triduum Paschalne (Wielki Piątek). - Modlitwa jako rozmowa z Bogiem (czuwanie). - Krzyż jako znak miłości Jezusa. - Modlitwa Ojciec Nasz (fragment). 	<ul style="list-style-type: none"> - Uświadomienie prawdy, jak trudno jest czuć. - Ukazanie Jezusa, który pełni wolę Ojca z miłości do Niego i do ludzi. - Wprowadzenie w tajemnicę obchodzone podczas Triduum Paschalnego: Męka Pana Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Pan Jezus modlił się przed śmiercią w Ogrodzie Oliwnym, został pojmany i umarł na krzyżu; 2) potrafi powtórzyć z katechetą modlitwę „Ojciec nasz, bądź wola Twoja”; 3) jest wdzięczny Panu Jezusowi za Jego miłość, która tak wiele Go kosztowała.
44. Pan Jezus Zmartwychwstał! Wielkanoc	<ul style="list-style-type: none"> - Budzenie wiary w zmartwychwstanie i budzenie nadziei życia wiecznego z Chrystusem. 	<ul style="list-style-type: none"> - Orędzie wielkanocne: Jezus dla człowieka umarł na krzyżu i zmartwychwstał – zwyciężył śmierć, wyprowadził ludzi z ciemności zła i smutku do światła nadziei. 	<ul style="list-style-type: none"> - Zwyczące chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego - Wielkanoc. - Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem (Chrystusem). 	<ul style="list-style-type: none"> - Prowadzenie dziecka do przyjęcia orędzia Wielkanocnego. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Jezus zmartwychwstał, 2) rozumie, że słowo <i>allelujja</i> wyraża radość, 3) cieszy się, że Jezus żyje i jest z nami.
45. Jezus jest z nami w smutku i radości Wielkanoc	<ul style="list-style-type: none"> - W dalszym ciągu kształtowanie wiary w zmartwychwstanie Pana Jezusa i w Jego obecność w naszym życiu. - Budzenie nadziei eschatologicznej. 	<ul style="list-style-type: none"> - Trudne doświadczenia dzieci. Nawiazanie do cierpienia tych, którzy byli z Panem Jezusem. - Spotkanie Jezusa zmartwychwstałego przez Marię Magdalenę: Jezus zamienia łzy w radość. 	<ul style="list-style-type: none"> - Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus. - Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem (Chrystusem). - Codzienne doświadczenia widziane w świetle wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uczucie oddawania swoich cierpień i smutków Jezusowi zmartwychwstałemu. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Jezus zmartwychwstał: wstał żywy z grobu; 2) potrafi w grupie zaśpiewać <i>Zmartwychwstał Pan</i>. 3) z ufnością oddaje swoje trudne przeżycia Zmartwychwstałemu.

<p>46. Świętujemy niedzielę</p>	<p>– Wychowywanie do szacunku wobec wspólnego posiłku w domu i budzenie radości ze wspólnego spotkania w kościele przy stole słowa Bożego i stole chleba, który staje się Ciałem Pańskim.</p>	<p>– W Eucharystii Bóg przychodzi do nas jako Ten, który zastawia stół. Jako Gospodarz domu, ale i Przyjaciel przy stole. Dawca chleba i radości.</p>	<p>– Podstawowe pojęcia religijne: Kościół. – Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem. – Modlitwa wspólnotowa – Podstawowe znaki czynione podczas Mszy Świętej.</p>	<p>– Budzenie w dziecku potrzeby modlitwy razem z bliskimi w rodzinie i wspólnotie parafialnej. – Zapoznanie z wartością wspólnej modlitwy, świętowania.</p>	<p>1) wie, że w niedzielę gromadzimy się wokół wspólnego stołu – ołtarza; 2) potrafi powiedzieć, na czym polega niedzielne świętowanie; 3) chce uczestniczyć w niedzielnym świętowaniu w domu i w kościele.</p>
<p>47. Idźcie na cały świat! Wniebowstąpienie Pańskie</p>	<p>– Ukazanie mocy Pana Jezusa zmarłychwstąpienia, który wstępuje do nieba, obiecuje Ducha Świętego, zapewnia o swojej obecności w Kościele i rozsyła uczniów na cały świat.</p>	<p>– Rozróżnienie nieba i kosmosu od nieba Bożego. – Wniebowstąpienie Pana Jezusa. – Obietnica Ducha Świętego. – Rozesłanie uczniów. – Praca misjonarzy.</p>	<p>– Obchody roku liturgicznego – Wniebowstąpienie Pańskie. – Jezus posłał swoich uczniów na cały świat (misjonarze). – Modlitwa za misjonarzy jako sposób włączenia się w misyjne dzieło Kościoła.</p>	<p>– Zapoznanie z wydarzeniem wniebowstąpienia Pana Jezusa. – Budzenie wiary w obecność Pana Jezusa wśród nas. – Zapoznanie z posłannictwem misjonarzy.</p>	<p>1) wie, że Pan Jezus wstąpił do nieba, a przedtem dał uczniom zadanie; 2) potrafi zaśpiewać z innymi piosenkę; <i>Pan jest wśród nas</i> 3) cieszy się obecnością Pana Jezusa przy nim i modli za misjonarzy.</p>
<p>48. Duch Święty daje nam odwagę Zesłanie Ducha Świętego</p>	<p>– Wprowadzanie dzieci w wiarę w Ducha Świętego.</p>	<p>– Znaczenie wiatru i ognia. – Zesłanie Ducha Świętego – znak wiatru i ognia.</p>	<p>– Podstawowe pojęcia religijne: Duch Święty. – Obchody roku liturgicznego – Zesłanie Ducha Świętego.</p>	<p>– Uczenie modlitwy do Ducha Świętego.</p>	<p>1) wie, że Pan Jezus umocnił Apostołów Duchem Świętym i daje Go ludziom; 2) potrafi z pomocą katechety zaśpiewać piosenkę <i>Duchu Świętym, przyjdź!</i>; 3) wierzy w moc Ducha Świętego.</p>
<p>Rozdział VI. Spotkania z Panem Jezusem</p>					
<p>49. Mama Jezusa kocha nas wszystkich Modlitwa różańcowa</p>	<p>– Przygotowanie dziecka do udziału w kulcie Maryi jako Matki Boga. – Budzenie prawdziwej pobożności maryjnej, która prowadzi do Chrystusa.</p>	<p>– Relacje w rodzinie. – Pan Jezus zostawia nam Matkę (J 19, 26-27a). – Modlitwa różańcowa: „Pozdrowienie Anielskie”.</p>	<p>– Proste znaki religijne (różaniec). – Podstawowe pojęcia religijne: Maryja.</p>	<p>– Wprowadzenie dziecka w modlitwę różańcową.</p>	<p>1) wie, do czego służy różaniec; 2) potrafi powiedzieć, kim jest Maryja (Matka Boga i kochająca Matka ludzi); 3) chce modlić się do Matki Bożej szczególnie w intencjach rodziny.</p>

50. Moje imię zapisane jest w niebie Uroczystość Wszystkich Świętych	– Budzenie w dziecku świadomości jego godności i godności innych ludzi jako dzieci Bożych. – Kształtowanie postawy modlitwy i poczucia łączności z mieszkańcami nieba w uwielbieniu Boga.	– Każdy człowiek jest jedyny i niepowtarzalny, a jego imię, ma również swój wymiar wieczny (eschatologiczny). – Serce człowieka niesie w sobie nieskończoną tęsknotę za szczęściem. Całkowicie jej ukojenie to życie wieczne. – Niebo zaczyna się już teraz w naszych sercach wypełnionych miłością.	– Obchody roku liturgicznego – Uroczystość Wszystkich Świętych. – Podstawowe pojęcia religijne: święci. – Wszyscy ludzie są kochani przez Boga.	– Umacnianie w dziecku postawy radości, która płynie z tego, że mamy mieszkanie w niebie. – Prowadzenie dziecka do doświadczenia, że dzięki Bogu jest kimś jedynym i niepowtarzalnym. – Pomaganie dziecku w odkrywaniu wartości swojego życia nie tylko na ziemi.	1) wie, że Bóg chce dać ludziom niebo (szczęście); 2) potrafi powtórzyć imiona dzieci w grupie tak, jak lubią być nazywane; 3) cieszy się, że Bóg daje nam niebo.
51. Wielkie przygotowanie Środy Popielcowej i Wielki Post	– Wprowadzenie w czas Wielkiego Postu jako czasu nawrócenia i przygotowania serca do Świąt Wielkiej Nocy.	– Wzwanie liturgii Środy Popielcowej: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię” to Boże przywołanie, byśmy wrócili do domu, do Boga: przez dobre czyny i modlitwę, z wiarą i nadzieją w Jego zbawczą moc.	– Obchody roku liturgicznego – Środa Popielcowa, Wielki Post. – Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia mu wymagania. – dobre zachowania godne dziecka Bożego i ucznia Chrystusa.	– Zaznajomienie dziecka z obrzędem posypania popiołem w Środę Popielcową. – Poruszenie wyobraźni dziecka w kierunku dobrych czynów.	1) wie, że w Środę Popielcową ksiądz posypuje głowy popiołem na znak nawrócenia; 2) potrafi powiedzieć, jakie dobre czyny może spełnić w Wielkim Poście; 3) pragnie przygotowywać się do Świąt Wielkiej Nocy, czyli nawrócić się.
52. Maryja prowadzi nas do Jezusa Nabożeństwo majowe	– Kształtowanie chrystocentrycznej pobożności maryjnej. – Uczenie dziecka nawiązywania relacji z Bogiem poprzez słowa własnej modlitwy prośby.	– Maryja mówi do nas: „Uczyńcie to, co wam poleca Jezus”. – Modlitwa prośby.	– Podstawowe pojęcia religijne: Maryja, Jezus Chrystus. – Modlitwa spontaniczna. – Obchody roku liturgicznego (nabożeństwa majowe).	– Wspomaganie dziecka w modlitwie spontanicznej. – Wprowadzenie w modlitwę nabożeństw majowych.	1) wie, że przez Maryję może zwracać się do Pana Jezusa; 2) potrafi swoimi słowami prosić Jezusa i Maryję w różnych potrzebach; 2) docenia modlitwę do Matki Bożej.

<p>53. Chcemy iść z Panem Jezusem Boże Ciało</p>	<p>– Kształtowanie postawy wdzięczności za obecność Jezusa wśród nas; – Przygotowanie do oddawania czci Jezusowi w Najświętszym Sakramencie, szczególnie podczas procesji w Uroczystości Ciała i Krwi Pańskiej.</p>	<p>– Eucharystia to źródło i szczyt chrześcijańskiego życia. Ona urzeczywistnia komuniję z Bogiem i jedność Kościoła – Eucharystyczna obecność Chrystusa trwa od chwili konsekracji, dopóki istnieją postacie eucharystyczne. Czujemy publiczne adoracji, procesji, kłękając lub kłaniając się głęboko na znak adoracji.</p>	<p>– Obchody roku liturgicznego (Uroczystość Ciała i Krwi Pańskiej). – Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem. – Podstawowe przedmioty znajdujące się w kościele: tabernakulum, monstrancja, ołtarz. – właściwe zachowania w kościele.</p>	<p>– Wychowywanie do wyrażania czci wobec Najświętszego Sakramentu (ukłęknięcie na dwa kolana, akt uwielbienia przy wejściu i wyjściu z kościoła, procesja). – Zapoznanie z tabernakulum i monstrancją.</p>	<p>1) wie, że na Boże Ciało w procesji idziemy za Panem Jezusem ukrytym pod postacią chleba w monstrancji; 2) potrafi wyrazić cześć wobec Najświętszego Sakramentu odpowiednimi gestami i modlitwami; 3) chce czcić Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie i wziąć udział w procesji Bożego Ciała.</p>
<p>54. Wakacje z Bogiem</p>	<p>– Życie i zdrowie są cennymi dobrami powierzonymi nam przez Boga, o które mamy się troszczyć. – Wakacje są troską o życie i zdrowie. – Dbamy nie tylko o zdrowie fizyczne, ale i duchowe. Jest to jedna wielka całość duszy i ciała człowieka.</p>	<p>– Życie i zdrowie jako dar Boga. – Bóg troszczy się o wszystkich ludzi. – Modlitwa jako rozmowa z Bogiem.</p>	<p>– Ukazanie wakacji jako czasu, na lepsze poznanie i zaprzyjaźnienie się z Bogiem. – Prowadzenie dziecka do doświadczenia, że Bóg je docenia. – Budzenie pragnienia stawania się „słońcem” dla Pana Boga i dla innych przez swoje dobre czyny, przez pamięć serca w modlitwie. – Wprowadzenie perspektywy eschatologicznej („wieczne wakacje”).</p>	<p>– Wykazanie wakacji jako czasu, na lepsze poznanie i zaprzyjaźnienie się z Bogiem. – Prowadzenie dziecka do doświadczenia, że Bóg je docenia. – Budzenie pragnienia stawania się „słońcem” dla Pana Boga i dla innych przez swoje dobre czyny, przez pamięć serca w modlitwie. – Wprowadzenie perspektywy eschatologicznej („wieczne wakacje”).</p>	<p>1) wie, że na wakacjach wszędzie obecny jest Bóg; 2) potrafi powiedzieć, jak może okazać Bogu swoją pamięć i wierność; 3) chce być wiernie Bogu.</p>

ROZDZIAŁ I

Rodzina dzieci Bożych

Katecheza 3

Kto jest wielkim skarbem Pana Boga?

1. Cele katechetyczne

Rozwijanie w dziecku świadomości, że Bóg dąży do tego, aby człowiek mógł z Bogiem się spotkać i nawiązywać z Nim relacje w konkretnych sytuacjach życiowych.

Budzenie w dziecku zaufania do Boga, który kocha wszystkich ludzi i wynikającego z tej miłości poczucia własnej godności. Dziecko ma doświadczyć, że każdy człowiek jest skarbem dla Boga i dla innych.

2. Zadania nauczyciela religii

Dostrzeżenie każdego ucznia, aby dziecko miało poczucie bezpieczeństwa. Przez relacje w grupie stwarzanie dziecku możliwości wyrażania siebie. Dzięki temu dziecko może zauważyć różnice istniejące między ludźmi, jak również i to, jak wiele ludzi łączy. Bóg działa w tej różnorodności, tworząc harmonię życia w Nim. Każdy ma tutaj swoje miejsce, które jest jedyne i niepowtarzalne.

3. Treści – wymagania szczegółowe

W kolejnych katechezach dziecko rozpoznaje, co zasadniczego łączy wszystkich ludzi: łączy ich człowieczeństwo, wspólna godność człowieka. Dziecko szuka, skąd ta godność się bierze, gdzie jest jej źródło. „Człowiek został stworzony nie tylko jako dobry, ale jako żyjący w przyjaźni ze swoim Stwórcą, z sobą samym i ze stworzeniem [...], kobieta i mężczyzna są chciani przez Boga jedno dla drugiego, są oni innym «ja» tego samego człowieczeństwa. Mają oni swoją godność, która pochodzi wprost od Boga” (por. Katechizm Kościoła Katolickiego [dalej: KKK], 371-374).

Dziecko:

- wie, że wszyscy ludzie mają wspólne imię: CZŁOWIEK;
- śpiewa w grupie piosenkę *Ha, ha, ha, alleluja!*;
- szanuje i ceni siebie i drugiego człowieka.

4. Metody i pomoce

Nauka piosenki, zabawa: *Poszukiwacz skarbu*, wprowadzenie słowa Bożego (Rdz 1, 26a), praca z podręcznikiem, taniec.

Pomoce:

- „skrzynia ze skarbem” przygotowana przez katechetę (np. z dużego kartonu),
- wycięte z papieru części ciała (12 puzzli), z których dzieci złożą obraz człowieka (*Materiały do wydruku*) oraz kilkanaście wyciętych małych serc,
- nagranie, piosenka nr 2: *Ha, ha, ha, alleluja!*

5. Scenariusz katechezy

Wprowadzenie do katechezy

Nauka piosenki nr 2: *Ha, ha, ha, alleluja!* (piosenka nr 2):

.....
 Ha, ha, ha, alleluja! (wznosimy stopniowo ręce w górę)
 Ho, ho, ho, Hosanna! (powiewając rękami, opuszczamy je w dół)
 Mój Pan kocha mnie! (kolejno pokazujemy na siebie, na niebo, na serce)
 Jego radość jest w sercu mym. (obracamy się dookoła własnej osi)
 .....

Modlitwa na rozpoczęcie. Zapalamy świecę i śpiewamy poznaną piosenkę nr 2: *Ha, ha, ha, alleluja!*

Zabawa *Poszukiwacz skarbu*. Dzieci siadają w kręgu.

Cel zabawy: Wprowadzenie w tajemnicę niezbywalnej wartości i godności człowieka jako stworzenia Boga.

– Kto z was poszukiwał kiedyś skarbu? Jaki to był skarb?

Krótką rozmowa na temat rzeczy, które dzieci uznają za skarby, np. zabawki.

– Proponuję, abyśmy się zabawili w poszukiwaczy szczególnego skarbu.

Dzieci siadają w kręgu, trzymają ręce za sobą. W kręgu stawiamy skrzynię ze skarbem (czyli wyciętymi z papieru „puzzlami”, które utworzą obraz człowieka oraz serduszkami, które ułożą wokół obrazu).

Wszyscy kilkakrotnie wołają: *Skrzynko, skrzynko, otwórz się!*

Katecheta otwiera skrzynię, wyjmuje wszystkie elementy i, chodząc po zewnętrznej stronie kręgu, rozdaje je dzieciom, które mają je trzymać za sobą. Dzieci mogą je obejrzeć dopiero wtedy, gdy każdy otrzyma swoją część. Dzieci siadają.

– Kto odnalazł skarb ukryty w ręce, kładzie go przed sobą.

Dzieci oglądają „skarby”.

Odkrywanie wezwania Bożego

Ciąg dalszy zabawy: *Poszukiwacz skarbu*

– Kto z was otrzymał serce? Ułożymy z serc ramę dla skarbu.

Dzieci układają serca w rodzaj ramy.

– W środku tej ramy ułożymy skarb. Dostaliście elementy obrazu, które przedstawiają coś, co jest wam znajome. Co to jest?

Dzieci określają wylosowane części ciała. Podchodzą do ramy ułożonej z serc i próbują ułożyć postać człowieka. W razie potrzeby katecheta przychodzi im z pomocą.

– To jest właśnie nasz skarb, który odkryliśmy. Co widzicie?

Wprowadzenie słowa Bożego. Katecheta zapala świecę, otwiera Pismo Święte i czyta.

.....
Rzekł Bóg: uczynimy człowieka (Rdz 1, 26a).
.....

Odpowiedź na wezwanie Boże

Katecheta modli się głośno przy dzieciach:

Dziękuję Ci, Panie, za to, że jestem człowiekiem. Cieszę się, że wszyscy mamy wspólne imię: CZŁOWIEK. Ono jest wielkie i święte.

Dzieci dziękują Bogu przez postanie pocałunku (całują swoją dłoń i „zdmuchują” pocałunek w stronę nieba). Potem katecheza czyta *Modlitwę dziecka*.

Modlitwa dziecka

Panie Boże, mam różne małe skarby. Tyle rzeczy mnie cieszy! Teraz uśmiechnę się do Ciebie: to ja, Twój skarb. Na pewno mnie bardzo kochasz, skoro jestem dla Ciebie taki drogi. Chcę Ci dzisiaj powiedzieć, że Ty też jesteś moim Skarbem. Jesteśmy bardzo bogaci! Mamy siebie nawzajem! Dziękuję!

Utrwalenie

Praca z podręcznikiem: rysowanie odkrytego skarbu. Dzieci kolorują „witrażyk” z ukrytą w nim sylwetką człowieka.

Taniec na zakończenie. Piosenka nr 2: *Ha, ha, ha, alleluja!*

– Teraz zatańczymy, śpiewając naszą piosenkę *Ha, ha, ha, alleluja!*. Utworzymy krąg, następnie dobierzemy się w pary. Gdy usłyszymy melodię, w dowolnie wybranych ruchach zaczynamy taniec.

Tańczymy razem z dziećmi. Po zakończeniu tańca dzieci dziękują sobie nawzajem. Żegnamy się z dziećmi.

6. Współpraca z rodziną i parafią

Prosimy, aby dziecko na katechezę 4. przyniosło kolorowe wstążki w barwach różnych flag narodowych lub kolorach białym, brązowym, żółtym i czerwonym.

Wspólna modlitwa w domu.

ROZDZIAŁ II

**Rodzina dzieci Bożych
spotyka się z Bogiem**

Katecheza 22

Pan Bóg dał mi Anioła Stróża

1. Cele katechetyczne

Prowadzenie dziecka do wiary we wszechobecność Boga, w Jego miłość i troskę oraz budzenie przekonania o tym, że Bóg udziela się na różne sposoby człowiekowi, także przez swoich wysłanników, aniołów.

2. Zadania nauczyciela religii

Zapoznanie dziecka z aniołami jako opiekunami (Anioł Stróż) i posłańcami Boga, czyli przybliżenie dziecku aniołów jako wysłanników Opatrzności Boga i zwiastunów Jego zamierzeń.

3. Treści katechezy – wymagania szczegółowe

Aniołowie są wysłannikami Bożymi. Anioł jest w sposób szczególny obecnością Boga: Jego głosem. Gdziekolwiek spotykamy się z dobrocią, jednością, harmonią, tam jest anioł Boga. Mieć anioła, to znaczy uczestniczyć w łasce, w obecności piękna, dobroci i umieć je okazywać. Kiedy doświadczamy czyjejś dobroci, możemy powiedzieć, że objawia się nam w tym człowieku dobroć, piękno i moc Boga. Aniołowie są zwiastunami Boga w tym, co piękne, dobre, wartościowe dla człowieka. Aniołowie zwiastują i opiewają obecność Boga. Jest to obecność pełna dobroci i opiekuńczości, opatrzności. Obok aniołów obecności Boga, są aniołowie Opatrzności Boga, to znaczy aniołowie opiekunowie, którzy nas ochraniają. Prawda ta wzywa nas do tego, aby nie tylko śpiewać Bogu z aniołami, ale aby postępować jak aniołowie. Dziecko ma wyrażać miłość w uczynkach: zwiastować dobro, towarzyszyć potrzebującym i walczyć ze złem. Zwiastować to znaczy mówić ludziom: Pan jest z Tobą! Nie lękaj się! Pan jest! Towarzyszyć ludziom to znaczy troszczyć się o nich i strzec ich. Pomagać im w potrzebach. Gdy napotykamy na przeszkody, powinniśmy występować przeciwko złu, aby odkrywać prawdziwe oblicze Boże.

Dziecko:

- wie, że Bóg opiekuje się ludźmi także przez aniołów;
- potrafi powiedzieć, jak Anioł Stróż chroni przed niebezpieczeństwami;

- dziękuje Bogu za Jego opiekuńczą obecność.

4. Metody i pomoce

Zabawa: *Przeszkody*, wprowadzenie słowa Bożego (Ps 91, 11), praca z podręcznikiem.

Pomoce:

- nagranie, piosenka nr 14: *Miłość Bożą w sercu swym dzisiaj mam*.

5. Scenariusz katechezy

Wprowadzenie do katechezy

Witamy dzieci wezwaniem: *Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus*.

Śpiewamy piosenkę nr 14: *Miłość Bożą w sercu swym dzisiaj mam*.

Zabawa: *Przeszkody*.

Cel zabawy: Doświadczenie przez dziecko trudności (bez tworzenia sytuacji stresowej) i potrzeby opiekuna.

Część 1. Katecheta lub wyznaczone dzieci ustawiają między startem i metą (np. między dwoma krzesłami) przeszkody (nie więcej niż 5 – mogą to być jakieś małe, niegroźne przy nadeptnięciu przedmioty, np.: mała wieża z drewnianych klocków, misiek, piłka itp.). Dzieci podzielone na grupy (np. dwie) przypatrują się uważnie przeszkodom i starają się zapamiętać ich ułożenie. Każda grupa wybiera jedno dziecko, które z zawiązanymi oczami postara się tak przejść między przeszkodami, aby ich nie dotknąć. Zwycięża ta grupa, z której dziecko ominie przeszkody lub najmniej razy ich dotknie. Można zorganizować dwa jednakowe „tory przeszkod” i wtedy „zawodnicy” z obu grup startują w tym samym czasie.

Część 2. Ta sama zabawa, ale dziecko z zawiązanymi oczami otrzymuje opiekuna, który nie ma zasłoniętych oczu i podpowiada mu, jak trzeba iść. Całość zabawy może trwać nawet 15 minut.

Podsumowanie:

- Jak czuliście się podczas zabawy?
- Kiedy było łatwiej przechodzić między przeszkodami?
- Co czuliście, gdy przy was był opiekun?
- Co chcecie teraz powiedzieć swojemu opiekunowi?

Odkrywanie wezwania Bożego

Wprowadzenie słowa Bożego. Dzieci wstają.

Bóg mówi, że każdy człowiek ma swojego szczególnego opiekuna. Jest nim anioł. Nazywamy go często Aniołem Stróżem. Posłuchajmy, co mówi Pismo Święte o aniołach.

.....
[Bóg] aniołom swym rozkazał,

Aby cię strzegli na wszystkich twych drogach (Ps 91, 11).
.....

Dzieci przechodzą do stolików z podręcznikami i siadają. Jeszcze raz można przeczytać tekst Pisma.

- Jakie zadanie Bóg wyznaczył aniołom?
- Kogo aniołowie strzegą?
- Gdzie aniołowie strzegą ludzi?
- Czyje polecenie aniołowie wypełniają?

Odpowiedź na wezwanie Boże

Praca z podręcznikiem. Dzieci zamalowują „dziury” w moście na obrazie z Aniołem Stróżem.

- Kogo przedstawia rysunek? (Anioła Stróża) Jak Anioł Stróż nam pomaga? Rozwijając wypowiedzi dzieci, przechodzimy do następnego ćwiczenia.

– Człowiek może stanąć wobec różnych niebezpieczeństw. Anioł Stróż podpowiada nam, co powinniśmy robić, aby ich uniknąć.

Dzieci znajdują z tyłu podręcznika odpowiednie obrazki (patrz: *Wycinanki*, s. 143), wycinają je i zaklejają nimi niewłaściwe zachowania stwarzające niebezpieczeństwo.

Utrwalenie

Modlitwa dziecka

Katecheta czyta modlitwę.

Mam swojego anioła! Dziękuję! On mi towarzyszy i przypomina o tym, że Ty, Boże, zawsze ze mną jesteś.

Aniele Boży, Strózu mój, / Ty zawsze przy mnie stój.

Rano, wieczór, we dnie, w nocy, / bądź mi zawsze do pomocy.

Strzeż duszy i ciała mego, / zaprowadź mnie do żywota wiecznego.

Amen

Śpiewamy piosenkę nr 14: *Miłość Bożą w sercu swym dzisiaj mam.*

6. Współpraca z rodziną i parafią

Prosimy, by rodzice pomogli dziecku nauczyć się modlitwy *Aniele Boży, Strózu mój.*

ROZDZIAŁ III

Bóg dał nam Jezusa

Katecheza 24

Oczekujemy na Światłość od Boga

ADWENT

1. Cele katechetyczne

Wprowadzenie dziecka w okres Adwentu. „Celebując co roku liturgię Adwentu, Kościół aktualizuje to oczekiwanie Mesjasza; uczestnicząc w długim przygotowaniu pierwszego przyjścia Zbawiciela, wierni odnawiają gorące pragnienie Jego drugiego Przyjścia” (KKK 524). Przygotowując dziecko do celebracji rodzin Jezusa, powinniśmy wzbudzić w nim również pragnienie i nadzieję na wspólnotowe i osobiste spotkanie z Wybawicielem.

2. Zadania nauczyciela religii

Wychowanie do zrozumienia symboliki światła w liturgii i w życiu chrześcijanina. Przygotowanie do duchowego przeżycia świąt Bożego Narodzenia. Dalsze wprowadzanie w modlitwę – dialog z Bogiem.

3. Treści katechezy – wymagania szczegółowe

Bóg jest światłością i tę światłość chce dać tym, którzy chodzą w ciemności. Zbawiciel przynosi ludziom nowe poznanie Boga, dlatego nazwany jest prawdziwą Światłością narodów. Jezus sam o sobie także mówi „Jestem światłością świata” (J 9, 5). Dzięki Niemu nasze serce i umysł w pełni włączają się w akt woli zawierzenia Bogu.

Dziecko:

- wie, że w Adwencie przygotowujemy się na przyjście Wybawiciela – Światłości narodów – Jezusa Chrystusa;
- potrafi z innymi zaśpiewać *Oto Pan Bóg przyjdzie*;
- cieszy się z przygotowań do Bożego Narodzenia.

4. Metody i pomoce

Urządzenie (zmiana) kącika modlitwy, wprowadzenie słowa Bożego, nauka pieśni, malowanie jako wyrażenie doświadczeń inspirowanych tekstem biblijnym (światłość – ciemność), praca z podręcznikiem.

Pomoce:

- fioletowy obrus, cztery świece, zapalki (w kąciku modlitwy),
- nagranie, pieśń nr 16: *Oto Pan Bóg przyjdzie*.

5. Scenariusz katechezy

Wprowadzenie do katechezy

Witamy się wezwaniem: *Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus*.

Urządzamy kącik modlitwy (lub zapowiadamy jego zmianę, jeśli już funkcjonował). Pokazujemy fioletowy obrus i cztery świece (lub wieniec adwentowy).

– Jaki to jest kolor? Fioletowy kolor w kościele oznacza czas oczekiwania. Właśnie zaczęliśmy czas, w którym przygotowujemy się na Boże Narodzenie. Ten czas radosnego oczekiwania nazywa się Adwentem.

Stawiamy w widocznym miejscu kartkę z dużym napisem ADWENT. Powtarzamy z dziećmi tę nazwę, wskazując na napis (uczymy czytać globalnie to słowo).

– W Adwencie ksiądz w kościele ubiera szaty w kolorze fioletowym i dlatego również w naszym kąciku modlitwy obrus będzie tego koloru. Te cztery świece przypominają nam, że już zaczęliśmy czas radosnego oczekiwania na Boże Narodzenie. Każda świeca oznacza jedną niedzielę Adwentu. Ile niedziel ma Adwent?

Wskazujemy na świece, więc dzieci mogą policzyć.

Odkrywanie wezwania Bożego

Wprowadzenie słowa Bożego. Dzieci siadają.

– Jak się czujecie, gdy jest ciemno? Czy łatwo jest się poruszać w ciemnościach? Co nam grozi, gdy idziemy po ciemku?

– Gdy ktoś źle postępuje, też mówimy, że jego uczynki są uczynkami ciemności. Ciemność oznacza wtedy zło. Żeby ludzie czynili dobrze, Bóg posyła do nas Wybawiciela. Zapowiada to w Piśmie Świętym. Wstańcie, zapalimy pierwszą świecę na znak pierwszego tygodnia Adwentu i posłuchajcie.

.....
 Pan jest moją światłością i zbawieniem moim. Kogo miałbym się lękać? (por. Ps 27, 1).
 .....

– Jak myślicie, Kto jest tą wielką Światłością?

Pomagamy dzieciom zapamiętać, że Światłością i Wybawicielem jest Jezus Chrystus, którego pamiętkę narodzenia będziemy świętować w Boże Narodzenie.

– Nauczmy się śpiewać pieśń adwentową (nr 16): *Oto Pan Bóg przyjdzie*. Śpiewamy ją w kościele w czasie Adwentu.

.....
 Oto Pan Bóg przyjdzie,
 z rzeszą świętych k'nam przybędzie.

Światłość wielka w dzień ów będzie.
Alleluja! Alleluja!

.....

Odpowiedź na wezwanie Boże

Ćwiczenie: *Chodzenie z zamkniętymi oczyma*

Cel ćwiczenia: Dziecko ma doznać trudności w chodzeniu „po ciemku”, aby doświadczyło różnicy między „ciemnością”, a „światłem”.

Zapowiadamy, że dzieci za chwilę pójdą do stolików, ale najpierw wykonują ćwiczenie: odwracają się do swoich krzeseł, zamykają oczy i robią trzy kroki w ich stronę. Otwierają oczy, patrzą gdzie są i znowu zamykają na chwilę oczy i powtórnie wykonują trzy kroki. Potem normalnie przechodzą do stolików.

– Siądźcie. Znowu zamknijcie oczy. Kto widzi tylko czerni? Kto widzi jakieś plamy? Otwórzcie oczy. Teraz jest jasno. Wyobraźcie sobie światłość, która ma rozjaśnić każdą ciemność.

Zapraszamy dzieci do wykonania ćwiczenia: na obrazie przedstawiającym ciemność dzieci nakleją postać Bożego Dzieciątka w jasności.

Rozmowa z dziećmi i podsumowanie. Zbieramy namalowane prace w jednym miejscu i wspólnie je oglądamy. Siadamy w kręgu. Następnie nawiązujemy do Pisma Świętego, zadając pytania.

- Kto jest naszą Światłością, na którą czekamy?
- Jak możemy przygotować się na przyjście Światłości?

Wypowiedzi dzieci. Możemy odpowiedzieć, że chodzi o modlitwę, dobre uczynki, podzielenie się czymś z rodzeństwem, oddanie zabawki, którą chce się bawić koleżanka lub kolega, pomoc w domu itp.

Utrwalenie

Praca z podręcznikiem.

– W Adwencie codziennie jest Msza Święta, na której szczególnie przygotowujemy się na Boże Narodzenie. Ta Msza Święta nazywa się roraty. Chodzimy na tę Mszę z lampionami. To znak, że narodził się Wybawiciel, który jest Światłem narodów. Naszym Światłem.

Dzieci rysują szlaczek (lampiony) i dorysowują płomień na świecy w wieńcu adwentowym. Na obrazie przedstawiającym noc dzieci wklejają, np. przed kościołem lub na środku, postać Nowonarodzonego (naklejka nr 7).

Modlitwa dziecka

Przechodzimy do kącika modlitwy.

Nie boję się, ponieważ Ty, Boże, jesteś ze mną. Nie boję się ciemności ani smutku. Wiem, że przyjdzie światłość i radość. Chcę się przygotowywać na przyjście światłości, na Boże Narodzenie.

Pan jest moją światłością i zbawieniem moim. Kogo miałbym się lękać? (por. Ps 27, 1).

Śpiewamy z dziećmi pieśń nr 16: *Oto Pan Bóg przyjdzie*.

6. Współpraca z rodziną i parafią

Dzieci śpiewają w domu bliskim pieśń *Oto Pan Bóg przyjdzie*.

Spis nagrań i materiałów na dołączonej płycie

Materiały do wydruku, piosenki, pieśni i kolędy

01_Piosenka nr 1 [Dobrze, że jesteś]	2'34"
01_Piosenka nr 1_playback [Dobrze, że jesteś; playback]	2'34"
02_Piosenka nr 2 [Ha, ha, ha, alleluja!]	1'12"
02_Piosenka nr 2_playback [Ha, ha, ha, alleluja!; playback]	1'13"
03_Piosenka nr 3 [Rośnie sobie stokrotka]	2'13"
03_Piosenka nr 3_playback [Rośnie sobie stokrotka; playback]	2'12"
04_Piosenka nr 4 [Cieszę się. Alleluja!].....	1'57"
04_Piosenka nr 4_playback [Cieszę się. Alleluja!; playback].....	1'57"
05_Piosenka nr 5 [Wiem to].....	1'34"
05_Piosenka nr 5_playback [Wiem to; playback]	1'33"
06_Pieśń nr 6 [Pan jest mocą swojego ludu]	2'43"
06_Pieśń nr 6_playback [Pan jest mocą swojego ludu; playback].....	2'45"
07_Piosenka nr 7 [Ty jesteś darem]	1'31"
07_Piosenka nr 7_playback [Ty jesteś darem; playback]	1'30"
08_Piosenka nr 8 [Dzieckiem Bożym jestem].....	1'36"
08_Piosenka nr 8_playback [Dzieckiem Bożym jestem; playback]	1'36"
09_Piosenka nr 9 [Szczęść Boże]	1'06"
09_Piosenka nr 9_playback [Szczęść Boże; playback]	1'26"
10_Piosenka nr 10 [Radością moją Jezu].....	2'24"
10_Piosenka nr 10_playback [Radością moją Jezus; playback].....	2'24"
11_Piosenka nr 11 [Niebo jest w sercu mym]	1'39"
11_Piosenka nr 11_playback [Niebo jest w sercu mym; playback]	1'39"
12_Piosenka nr 12 [Ziarenko do ziarenka (refren)].....	1'58"
12_Piosenka nr 12_playback [Ziarenko do ziarenka (refren); playback].....	1'59"
14_Piosenka nr 14 [Miłość Bożą w sercu mym dzisiaj mam].....	1'57"
14_Piosenka nr 14_playback [Miłość Bożą w sercu mym dzisiaj mam; playback].....	1'57"
15_Piosenka nr 15 [Wznoszę ręce me wzwyż].....	2'07"
15_Piosenka nr 15_playback [Wznoszę ręce me wzwyż; playback]	2'07"
16_Pieśń nr 16 [Oto Pan Bóg przyjdzie].....	1'44"
16_Pieśń nr 15_playback [Oto Pan Bóg przyjdzie; playback]	1'44"
17_Piosenka nr 17 [Mów: Amen – jak Maryja].....	3'06"
17_Piosenka nr 17_playback [Mów: Amen – jak Maryja; playback].....	3'06"
18_Modlitwa nr 18 [Zdrowaś Maryjo].....	1'23"
18_Modlitwa nr 18_playback [Zdrowaś Maryjo; playback].....	1'23"
19_Kolęda nr 19 [Jezus malusieńki]	3'18"
19_Kolęda nr 19_playback [Jezus malusieńki; playback]	3'18"
20_Kolęda nr 20 [Przybieżeli do Betlejem]	1'44"
20_Kolęda nr 20_playback [Przybieżeli do Betlejem; playback]	1'44"

21_Pastorałka nr 21 [Gdy pierwsza na niebie zapali się gwiazdka]	3'26"
21_Pastorałka nr 21_playback [Gdy pierwsza na niebie zapali się gwiazdka; playback]	3'26"
22_Kolęda nr 22 [Mędrcy świata]	1'09"
22_Kolęda nr 22_playback [Mędrcy świata; playback]	1'09"
23_Piosenka nr 23 [Jak odnaleźć mam Chrystusa?]	3'49"
23_Piosenka nr 23_playback [Jak odnaleźć mam Chrystusa?; playback]	3'48"
24_Piosenka nr 24 [Gdy na morzu]	1'22"
24_Piosenka nr 24_playback [Gdy na morzu; playback]	1'22"
25_Piosenka nr 25 [Kiedyś o Jezu]	1'47"
25_Piosenka nr 25_playback [Kiedyś o Jezu; playback]	1'46"
26_Piosenka nr 26 [Hosanna memu Bogu]	1'31"
26_Piosenka nr 26_playback [Hosanna memu Bogu; playback]	1'30"
27_Piosenka nr 27 [Przykazanie nowe daję wam]	1'32"
27_Piosenka nr 27_playback [Przykazanie nowe daję wam; playback]	1'31"
28_Piosenka nr 28 [Alleluja! Miłość Twa]	1'55"
28_Piosenka nr 28_playback [Alleluja! Miłość Twa; playback]	1'54"
29_Piosenka nr 29 [Zmartwychwstał Pan]	1'38"
29_Piosenka nr 29_playback [Zmartwychwstał Pan; playback]	1'38"
30_Piosenka nr 30 [Oto jest dzień]	2'44"
30_Piosenka nr 30_playback [Oto jest dzień; playback]	2'44"
31_Piosenka nr 31 [Pan jest wśród nas]	2'07"
31_Piosenka nr 31_playback [Pan jest wśród nas; playback]	2'07"
32_Piosenka nr 32 [Duchu Święty, przyjdź]	2'17"
32_Piosenka nr 32_playback [Duchu Święty, przyjdź; playback]	2'17"
33_Piosenka nr 33 [Jezus swoją Matkę pozostawił]	1'29"
33_Piosenka nr 33_playback [Jezus swoją Matkę pozostawił; playback]	1'29"
34_Pieśń nr 34 [Chwalcie łąki umajone]	3'11"
34_Pieśń nr 34_playback [Chwalcie łąki umajone; playback]	3'08"
35_Piosenka nr 35 [Panie, dobry jak chleb]	4'43"
35_Piosenka nr 35_playback [Panie, dobry jak chleb; playback]	4'42"
36_Piosenka nr 36 [Słońce niech wschodzi (refren)]	1'51"
36_Piosenka nr 36_playback [Słońce niech wschodzi (refren); playback]	1'51"

Muzyka instrumentalna

A_katecheza_4	4'27"
B_katecheza_5	6'09"
C_katecheza_6	3'50"
D_katecheza_8	1'34"
E_katecheza_9	4'04"
F_katecheza_11	1'25"
G_katecheza_32	4'28"
H_katecheza_35	3'16"
I_katecheza_39	3'32"

Spis treści

Ogólna prezentacja podręcznika „Jesteśmy dziećmi Boga”	3
Program nauczania religii dzieci w wieku przedszkolnym.....	7
Plan wynikowy.....	19

Rozdział I. Rodzina dzieci Bożych .....

1. Bóg mnie bardzo kocha	44
2. Chcę bardzo kochać Boga.....	48
3. Kto jest wielkim skarbem Pana Boga?.....	52
4. Każdy człowiek jest skarbem Pana Boga.....	55
5. Pan Bóg daje człowiekowi życie	59
6. Pan Bóg obdarza człowieka wolnością.....	63
7. Jeśli chcesz, możesz być dobry	66
8. Człowiek nazwał wszystko, co jest na świecie	71
9. Moje ciało jest darem Pana Boga	74
10. Ślady Pana Boga i człowieka na ziemi	78
11. Pan Bóg daje świat człowiekowi.....	81
12. Co mi się najbardziej na świecie podoba?.....	86
13. Otrzymuję i umiem dawać	89
14. Jestem ukochanym dzieckiem Boga	93
15. Pozdrawiam Pana Boga.....	97

Rozdział II. Rodzina dzieci Bożych spotyka się z Bogiem.....

16. Poznaję Pana Boga przez Jezusa	102
17. Jestem wybrany przez Boga.....	106
18. Bóg chce być z nami na ziemi i w niebie.....	110
19. Każdy człowiek ma swoje miejsce w niebie	114
20. Pan Bóg podarował mi życie przez rodziców	117
21. Kocham moich najbliższych	120
22. Pan Bóg dał mi Anioła Stróża	124
23. Całym sercem chwalę Pana Boga	127

Rozdział III. Bóg dał nam Jezusa .....

24. Oczekujemy na Światłość od Boga. Advent.....	132
25. Z Maryją oczekujemy narodzin Jezusa. Advent.....	136
26. Posłaniec zapowiada Maryi wielką radość. Advent	139
27. Narodzenie Jezusa i pokłon pasterzy. Boże Narodzenie	143
28. Wigilijne świętowanie. Boże Narodzenie	147

29. Pokłon Trzech Króli. Boże Narodzenie	151
30. Gdzie znajdziemy Jezusa?	154
31. Kogo zobaczył niewidomy	158
32. Z Jezusem pomagamy chorym.....	162
33. Jezus karmi głodnych.....	165
34. Jezus ratuje uczniów podczas burzy.....	168
Rozdział IV. Jesteśmy uczniami Pana Jezusa	173
35. Jezus przyjmuje dzieci.....	174
36. Jezus napęlnia puste sieci rybaków.....	179
37. Bogacz w szkole Pana Jezusa	183
38. Słowo Boże posiane w naszych sercach.....	186
39. Jezus przychodzi do małych i do dużych	190
40. Kochaj bliźniego jak siebie samego	194
Rozdział V. Z Panem Jezusem uwielbiamy Boga.....	197
41. Śpiewamy Panu: Hosanna! Niedziela Palmowa	198
42. Nowe przykazanie miłości. Wielki Czwartek	201
43. Chcemy czuwać z Jezusem. Wielki Piątek.....	205
44. Pan Jezus zmartwychwstał! Wielkanoc	209
45. Pan Jezus jest z nami w smutku i radości. Wielkanoc.....	212
46. Świętujemy niedzielę	215
47. Idźcie na cały świat!. Wniebowstąpienie Pańskie	218
48. Duch Święty daje nam odwagę. Zesłanie Ducha Świętego	221
Rozdział VI. Spotkania z Panem Jezusem	225
49. Mama Jezusa kocha nas wszystkich. Modlitwa różańcowa	226
50. Moje imię zapisane jest w niebie. Uroczystość Wszystkich Świętych	230
51. Wielkie przygotowania. Środa Popielcowa i Wielki Post	234
52. Maryja prowadzi nas do Jezusa	238
53. Chcemy iść z Panem Jezusem. Boże Ciało	242
54. Wakacje z Bogiem	246
Spis nagrań i materiałów na dołączonej płycie.....	249